
PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Opinia dot. oceny stopnia ochrony przyrody

na podstawie analizy dokumentów planistycznych Gminy Biecz

w ramach projektu „Planowanie przestrzenne jako narzędzie ochrony przyrody w Karpatach”
[na podstawie umowy nr POIS.02.04.00-00-0084/16-00 z dnia 17.05.2017 działanie 2.4 „Ochrona przyrody i edukacja ekologiczna”, oś priorytetowa II Ochrona środowiska w tym adaptacja do zmian klimatu Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014- 2020]

Opracowanie:

mgr inż. arch. Agnieszka Ciepiela

Kraków 2019

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Kraków, 21.01.2019r.

Niniejsza opinia została sporządzona w ramach projektu: „Planowanie przestrzenne jako narzędzie ochrony przyrody w Karpatach”, na podstawie umowy nr KP/01/2019 z dnia 14 stycznia 2019r. Opinia została sporządzona w oparciu o obowiązujące przepisy prawa, w tym m.in. o Ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U.2018 poz.1945), Ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U. 2001 Nr 62 poz. 627), Ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Dz.U. 2004 nr 92 poz. 880), Ustawę z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008, Nr 199, poz.1227) oraz o Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2016.71). Celem niniejszej opinii jest zweryfikowanie spójności i przydatności dokumentów planistycznych jako narzędzi ochrony przyrody i krajobrazu w obszarach karpackich. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę, iż opinia dotycząca dokumentów planistycznych, w całości obejmuje zagadnienia związane z planowaniem przestrzennym, natomiast ze względu na zaistniałą potrzebę wyszczególnienia zapisów związanych z ochroną przyrody i krajobrazu oraz zagadnień bezpośrednio dotyczących parametrów i możliwości zagospodarowania przestrzeni podzielono niniejsze opracowanie na trzy działy tematyczne: krajobrazowy, przyrodniczy i planistyczny.

Ocenie poddano przede wszystkim Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz, które zostało przyjęte uchwałą Nr XXXVI/410/2017 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 4 sierpnia 2017r. Obecnie jest ono najbardziej aktualnym i najistotniejszym dokumentem w Gminie (obowiązujące plany miejscowe wymagają znaczących zmian i aktualizacji). Jako materiał porównawczy wykorzystano dostarczone przez Gminę opracowanie ekofizjograficzne oraz prognozę oddziaływania na środowisko SUIKZP¹ Gminy Biecz. Ponadto oceniono obowiązujące plany miejscowe, wskazując konieczność uzupełnienia zapisów przy opracowywanym aktualnie projekcie zmiany ww. planów.

Gmina Biecz jest to gmina miejsko-wiejska, zlokalizowana w województwie małopolskim, w powiecie gorlickim. Zamieszkuje tu obecnie około 17 tysięcy osób, przy gęstości zaludnienia 172 os/km²². Obszar gminy w całości pokryty jest zarówno aktualnym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego (2017r.) jak i wymagającymi znaczących zmian miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego (2004 z późniejszymi licznymi punktowymi zmianami), które pokrótce zostaną omówione poniżej.

W celu sprawdzenia spójności obowiązującego Studium z dokumentami nadrzędnymi, których ustalenia muszą uwzględniać zarówno Studium jak i plany miejscowe, w tym zakresie analizie poddano: m.in. Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (M.P. z 2012 r. poz. 252), Plan Zagospodarowania Województwa Małopolskiego (2003), Strategię Rozwoju Województwa Małopolskiego 2011 – 2020, Zintegrowaną strategię rozwoju powiatu gorlickiego. Realizacja i modyfikacja zadań na lata 2014 – 2020 oraz Program ochrony środowiska dla powiatu gorlickiego na lata 2008 – 2016 oraz szereg dokumentów wymienionych w części dotyczącej zagadnień planistycznych.

Punktem wyjścia dla weryfikacji zapisów dotyczących ochrony przyrody i krajobrazu była analiza opracowania ekofizjograficznego³, zawierającego istotne dla niniejszej opinii informacje (zgodnie z art.

¹ Skrót SUIKZP czy Studium pojawiające się w niniejszym opracowaniu są używane wymiennie zamiast: Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz, przyjętego uchwałą Nr XXXVI/410/2017 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 4 sierpnia 2017r.

² Wg. GUS, dane dostępne w Internecie: http://www.polskawliczbach.pl/gmina_Biecz, dostęp dnia [15.01.2019r.]

³ Ekofizjografia Gminy Biecz wykonana na potrzeby Studium w 2015 r.;

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

72 ustawy prawo ochrony środowiska). Ponadto przeanalizowano zapisy Prognozy oddziaływania na środowisko Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego (2017r.) oraz zapisy Programu Ochrony Powietrza z Planem Gospodarki Niskoemisyjnej, przyjętego uchwałą Nr XIV/171/2015 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 28 grudnia 2015 r.

Dokumenty planistyczne poddane ocenie pod względem zapisów dotyczących ochrony przyrody i krajobrazu oraz pod względem spójności z dokumentami nadrzędnymi:

- Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz przyjętego uchwałą Nr XXXVI/410/2017 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 4 sierpnia 2017r.

Lista miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego obowiązujących w obszarze administracyjnym gminy Biecz:

- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Miasto przyjęty Uchwałą Nr XVI/155/2004 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Biecz, (Dziennik Urzędowy Woj. Małopolskiego z 2005 r. Nr 149 poz. 942),
- Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz przyjęty Uchwałą Nr XVI/156/2004 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Biecz, (Dziennik Urzędowy Woj. Małopolskiego z 2005 r. Nr 149 poz. 943),
- Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (zmiany punktowe do wyżej wymienionych planów)⁴:

2007					
Lp.	Tytuł, nr działki	Numer planu	Miejscowość	Nr uchwały i załącznika	Data uchwalenia
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 162	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr VIII/54/2007 Rady Miejskiej w Bieczu	15.06.2007r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 1497	2	Miasto Biecz	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr VIII/54/2007 Rady Miejskiej w Bieczu	15.06.2007r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 231/2	1	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr VIII/53/2007 Rady Miejskiej w Bieczu	15.06.2007r.
4.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 2987	2	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr VIII/53/2007 Rady Miejskiej w Bieczu	15.06.2007r.
5.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 476, 477/1	3	Wieś Grudna Kępska	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr VIII/53/2007 Rady Miejskiej w Bieczu	15.06.2007r.
6.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 509	4	Wieś Libusza	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr VIII/53/2007 Rady Miejskiej w Bieczu	15.06.2007r.
7.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 673/2	5	Wieś Libusza	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr VIII/53/2007 Rady Miejskiej w Bieczu	15.06.2007r.
2008					
Lp.	Tytuł, nr działki	Numer planu	Miejscowość	Nr uchwały i załącznika	Data wydania

⁴ Tabela ze Studium, Cz. I, Uwarunkowania, s. 10-17 uzupełniona o zmiany wykonane po roku 2017

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 886/1	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XVI/174/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 2518/12	2	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XVI/174/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 2028	3	Miasto Biecz	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XVI/174/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
4.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1411/1	1	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
5.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 2398	2	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
6.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 323	3	Wieś Grudna Kępska	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
7.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. Przestrzennego Gminy Biecz, części działek nr 103/1, 103/2, 104/4	4	Wieś Korczynna	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
8.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 880	5	Wieś Libusza	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
9.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 846	6	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 6 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
10.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1485/1	7	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 7 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
11.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 631	8	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 8 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
12.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1046	9	Wieś Sitnica	Załącznik Nr 9 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
13.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 772	10	Wieś Sitnica	Załącznik Nr 10 do Uchwały nr XVI/175/2008 Rady Miejskiej w Bieczu	26.06.2008r.
2009					
Lp.	Tytuł, nr działki	Numer planu	Miejscowość	Nr uchwały i załącznika	Data wydania
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 1603	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XXX/331/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009 r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki 3020/3	2	Miasto Biecz	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XXX/331/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009 r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 2235	3	Miasto Biecz	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XXX/331/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009 r.
4.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 642	4	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XXX/331/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009 r.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

5.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 583/2	1	Wieś Grudna Kępska	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XXX/332/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009r.
6.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 118/5	2	Wieś Korczynna	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XXX/332/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009 r.
7.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 113/1	3	Wieś Libusza	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XXX/332/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009 r.
8.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 412	4	Wieś Libusza	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr XXX/332/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009r.
9.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 761	5	Wieś Libusza	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr XXX/332/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009 r.
10.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 1076/2	6	Wieś Raclawice	Załącznik Nr 6 do Uchwały nr XXX/332/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009 r.
11.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 358/1	7	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 7 do Uchwały nr XXX/332/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	3.08.2009r.
12.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, działka nr 2251/6	5	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XXXIV/364/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	9.11.2009 r.
13.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 1255	1	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XXXIV/365/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	9.11.2009 r.
14.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 762	2	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XXXIV/365/2009 Rady Miejskiej w Bieczu	9.11.2009 r.
2010					
Lp.	Tytuł, nr działki	Numer planu	Miejscowość	Nr uchwały i załącznika	Data wydania
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, działka nr 851/2	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XL/454/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 639	2	Miasto Biecz	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XL/454/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. Przestrzennego Miasta Biecz, część działek nr 1629 i 1630	3	Miasto Biecz	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XL/454/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
4.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, działka nr 1115/1	4	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr III/16/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	23.12.2010r.
5.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 122	1	Wieś Bugaj	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
6.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 297/3 i część działki nr 297/4	2	Wieś Korczynna	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
7.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 1511	3	Wieś Libusza	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

8.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 439/10 i część działek nr 435 i 438	4	Wieś Libusza	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
9.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 763	5	Wieś Libusza	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
10.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 338	6	Wieś Libusza	Załącznik Nr 6 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
11.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działki nr 392, 393	7	Wieś Libusza	Załącznik Nr 7 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
12.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 319	8	Wieś Raclawice	Załącznik Nr 8 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
13.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1188/3	9	Wieś Sitnica	Załącznik Nr 9 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
14.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 933/1	10	Wieś Sitnica	Załącznik Nr 10 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
15.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1188/3	11	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 11 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
16.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działki nr 544/1 i 543/1	12	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 12 do Uchwały nr XL/455/2010 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2010r.
2011					
Lp.	Tytuł, nr działki	Numer planu	Miejscowość	Nr uchwały i załącznika	Data wydania
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 2457	1	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 2447	2	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki 149	3	Wieś Bugaj	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
4.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 474/1 (po podziale działki nr 474/6 i część dz. 474/5)	4	Wieś Grudna Kępska	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
5.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 247/1	5	Wieś Grudna Kępska	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
6.	Mapa sytuacyjno – wysokościowa. I ks. Zam 28/2006, karta mapy: 174.434.11, działka nr 509		Libusza, pow. Gorlice, gm. Biecz	Załącznik Nr 6 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
7.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 759	7	Wieś Libusza	Załącznik Nr 7 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
8.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 270	8	Wieś Libusza	Załącznik Nr 8 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

9.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1054	9	Wieś Raclawice	Załącznik Nr 9 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
10.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 754	10	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 10 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
11.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 899/1	11	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 11 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
12.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 900	12	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 12 do Uchwały nr VII/53/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	31.03.2011r.
13.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, działka nr 2188/4	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr X/112/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
14.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 3146/1	2	Miasto Biecz	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr X/112/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
15.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 2333	3	Miasto Biecz	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr X/112/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
16.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 1683	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr X/113/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
17.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 201/2	1	Wieś Bugaj	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr X/115/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
18.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 262/3	2	Wieś Bugaj	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr X/115/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
19.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki 157	3	Wieś Gęboka	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr X/115/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
20.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 247/2	4	Wieś Grudna Kępska	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr X/115/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
21.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1262	5	Wieś Raclawice	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr X/115/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
22.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 760/1	6	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 6 do Uchwały nr X/115/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
23.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 962/3	7	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 7 do Uchwały nr X/115/2011 Rady Miejskiej w Bieczu	26.09.2011r.
24.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 714/5		Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 1 do Uchwały Nr XI/137/2011	31.10.2011r.
25.	Zmiana zapisów MPZP dla miasta Biecz dot. zapisów tekstowych dla terenów oznaczonych symbolem UT – Tereny usług turystyki		Miasto Biecz	Uchwała Nr VIII/72/2011 z dnia 26 maja 2011 r.	26.05.2011r.
26.	Zmiana zapisów MPZP dla miasta Biecz dot. zapisów tekstowych dla terenów oznaczonych symbolem U1 – Tereny zabudowy usługowej		Miasto Biecz	Uchwała Nr X/111/2011 z dnia 26 września 2011 r.	26.09.2011r.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

27.	Zmiana zapisów MPZP dla gminy Biecz dot. zapisów tekstowych dla terenów oznaczonych symbolem U1 – Tereny zabudowy usługowej		Gmina Biecz	Uchwała Nr X/114/2011 z dnia 26 września 2011 r.	26.09.2011r.
2012					
Lp.	Tytuł, nr działki	Numer planu	Miejscowość	Nr uchwały i załącznika	Data wydania
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 163	1	Wieś Bugaj	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 399/1	2	Wieś Bugaj	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1970/23	3	Wieś Libusza	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
4.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. Przestrzennego Gminy Biecz, część działek nr 719/1 i 722/1	4	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
5.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 1052	5	Wieś Sitnica	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
6.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 540/1	6	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 6 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
7.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 315	7	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 7 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
8.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 898/1	8	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 8 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
9.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 61/1	9	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 9 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
10.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 603/3	10	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 10 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
11.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki 119	11	Wieś Korczyzna	Załącznik Nr 11 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
12.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 414	12	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 12 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
13.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 1125/1	13	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 13 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
14.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 98	14	Wieś Grudna Kępska	Załącznik Nr 14 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
15.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 446/1 i część działki nr 454/2	15	Wieś Libusza	Załącznik Nr 15 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
16.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 853	16	Wieś Libusza	Załącznik Nr 16 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

17.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 870	17	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 17 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
18.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działki nr 543/3 i 544/4	18	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 18 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
19.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 116	19	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 14 do Uchwały nr XVIII/253/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2012r.
20.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. Przestrzennego Miasta Biecz, działki nr 2597/2 i 2637/4	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XIX/273/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	26.07.2012r.
21.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 14/4	2	Miasto Biecz	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XIX/273/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	26.07.2012r.
22.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki 1186/4	3	Miasto Biecz	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XIX/273/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	26.07.2012r.
23.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 3367 (po podziale cz. działki nr 3367/1)	4	Miasto Biecz	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr XIX/273/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	26.07.2012r.
24.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 3653	5	Miasto Biecz	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr XIX/273/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	26.07.2012r.
25.	Zmiana Miejscowego Planu Zagosp. Przestrzennego Miasta Biecz, działki nr 1406/9 i 1406/14	6	Miasto Biecz	Załącznik Nr 6 do Uchwały nr XIX/273/2012 Rady Miejskiej w Bieczu	26.07.2012r.
2013					
Lp.	Tytuł, nr działki	Numer planu	Miejscowość	Nr uchwały i załącznika	Data wydania
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 886/5, (po podziale działki nr 886/6)	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XXXIII/414/2013 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2013r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, działka nr 646	2	Miasto Biecz	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XXXIII/414/2013 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2013r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1787/1	1	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XXXIII/415/2013 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2013r.
4.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 2455	2	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XXXIII/415/2013 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2013r.
5.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka 668/3	3	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XXXIII/415/2013 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2013r.
6.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 1191/1	4	Wieś Libusza	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr XXXIII/415/2013 Rady Miejskiej w Bieczu	27.05.2013r.
2014					
Lp.	Tytuł, nr działki	Numer planu	Miejscowość	Nr uchwały i załącznika	Data wydania
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz, część działki nr 108	1	Miasto Biecz	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XLV/571/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz.	2	Miasto Biecz	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XLV/571/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 1786/4	1	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 1 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
4.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 3011	2	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 2 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
5.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 3169 (po podziale działki nr 3169/2)	3	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 3 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
6.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 2514	4	Wieś Binarowa	Załącznik Nr 4 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
7.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 488/13	5	Wieś Gęboka	Załącznik Nr 5 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
8.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 137/3	6	Wieś Grudna Kępska	Załącznik Nr 6 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014 r.
9.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 269	7	Wieś Libusza	Załącznik Nr 7 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
10.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 442/7	8	Wieś Libusza	Załącznik Nr 8 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
11.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 496/2	9	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 9 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
12.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki 1435	10	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 10 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
13.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, część działki nr 1460/2	11	Wieś Strzeszyn	Załącznik Nr 11 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
14.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działka nr 26/5	12	Wieś Korczyzna	Załącznik Nr 12 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
15.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz, działki nr 883/1 i 883/2	13	Wieś Rożnowice	Załącznik Nr 13 do Uchwały nr XLV/572/2014 Rady Miejskiej w Bieczu	1.08.2014r.
2017					
Lp.	Tytuł	Numer planu	Miasto/Gmina	Nr uchwały	Data uchwalenia
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz (5 działek Gmina)	1	Gmina Biecz	Uchwała nr XXXII/372/2017 Rady Miejskiej w Bieczu	27.04.2017 r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz (SAG)	2	Gmina Biecz	Uchwała nr XLII/467/2017 Rady Miejskiej w Bieczu	21.12.2017 r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz (Giełda)	1	Miasto Biecz	Uchwała nr XXXVII/418/2017 Rady Miejskiej w Bieczu	04.09.2017 r.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

2018					
Lp.	Tytuł	Numer planu	Miasto/Gmina	Nr uchwały	Data uchwalenia
1.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz	1	Miasto Biecz	Uchwała nr II/538/2018 Rady Miejskiej w Bieczu	27.06.2018 r.
2.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz	2	Miasto Biecz	Uchwała nr LV/568/2018 Rady Miejskiej	19.10.2018 r.
3.	Zmiana Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Biecz	3	Miasto Biecz	Uchwała nr nr LV/569/2018 Rady Miejskiej w Bieczu	19.10.2018 r.

ZAGADNIENIA KRAJOBRAZOWE

Informacje i wskazania dotyczące zagadnień krajobrazowych na podstawie Ekofizjografii Gminy Biecz:

W odniesieniu do zagadnień krajobrazowych, niezmiernie istotne jest, że w obszarze Gminy Biecz nie ustanowiono przestrzennych obszarów ochrony przyrody takich jak parki narodowe, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu i itp., ale wzdłuż doliny Ropy wydzielono obszar siedliskowy SOO Natura 2000 o nazwie „Wisłoka z dopływami” (oznaczony kodem PLH180052). Obszar ten został powołany w celu ochrony rzadkich lub zagrożonych siedlisk i zwierząt z pominięciem ptaków.

„Gmina Biecz w zależności od autora podziału zlokalizowana jest bądź w granicach Pogórza Ciężkowickiego, bądź na Pogórzu Strzyżowskim. (...) można stwierdzić, że zarówno krajobraz, jak i środowisko przyrodnicze wykazuje wszelkie cechy typowe dla klimatyczno-roślinnego piętra pogórza. Dla większości obszaru typowa jest niżowa szata roślinna, jednak w pewnych układach topograficznych (...) warunki mikroklimatyczne pozwalają funkcjonować zbiorowiskom roślinnym typowym dla reglowych obszarów górskich. Obszar omawianej gminy został w znacznym stopniu przekształcony w wyniku gospodarczej działalności człowieka. Teren dawniej mocno zalesiony, został w znacznym stopniu pozbawiony okrywy leśnej, przede wszystkim z powodu pozyskiwania obszarów pod uprawę i wypas. Obecnie lasy w postaci rozczłonkowanych mniejszych i większych wysp i pasm leśnych, porastających głównie tereny nieprzydatne dla rolnictwa (...) zajmują około 15% powierzchni gminy. (...) Wśród zalesień, często związanych z lokalnymi wzniesieniami i dolinami rzek rozrzucone są powierzchniowo rozległe, malownicze zbiorowiska tąg świeżych (...), poprzecinanych liniowymi fitocenoząmi ciepłolubnych zarośli. Powierzchniowo znacznie mniejszy obszar zajmują zbiorowiska (...) pastwisk, wilgotnych tąg, ziołorośli, skupisk roślinności kserotermicznej, najczęściej związanych ze skarpami dróg polnych lub lokalnymi osuwiskami o ekspozycji południowej. Pozostałą powierzchnię zajmują zbiorowiska (...) przywiązane do siedlisk najbardziej przekształconych, bądź obciążonych antropopresją.”⁵

Opracowanie ekofizjograficzne wskazuje, że tereny Gminy Biecz są to tereny zróżnicowane zarówno pod względem flory, budowy morfologicznej, jak i ukształtowania terenu. Tereny w dużej mierze malownicze, jednak zagrożone silną antropopresją. Istotne zarówno ze względów krajobrazowych jak i przyrodniczych jest zapis:

„(...) strefy o dużym znaczeniu przyrodniczym mają układ skośno – równoleżnikowy, ważnym jest aby w planowaniu przestrzennym uwzględniać strefy kontaktowe pomiędzy nimi poprzez unikanie ciągów zwartej zabudowy, pozostawienie istniejących liniowych zadrzewień bądź zalesianie dolin cieków

⁵ Ekofizjografia Gminy Biecz 2017

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

dopływowych (o przebiegu południkowym), jak również pozostawianie obszarów niezalesionych z rozproszoną zabudową, bez zagęszczania jej.”⁶

W Ekofizjografii wskazano również, że w obszarze Gminy Biecz występują stosunkowo liczne złoża ropy naftowej i gazu ziemnego oraz surowców skalnych i kruszyw. Podano także, że większości przypadków koncesje na wydobycie wygasły do 2017 r. lub zaniechano wydobycia. W związku z tym złoża nie są eksploatowane. Ekofizjografia nie wskazuje jednak bezpośrednich wytycznych dotyczących terenów poeksploatacyjnych.

Szczególnym elementem krajobrazu gminy Biecz są liczne tereny osuwiskowe, które determinują zarówno możliwości wykorzystania terenu jak i jego charakterystyczny wygląd. W obszarze gminy, w wyniku przeprowadzonych badań⁷ „rozpoznano 700 osuwisk i wydzielono 2 obszary zagrożone ruchami masowymi. Największe koncentracje osuwisk stwierdzono w strefie antykliny Biecza (rejon Wapniska – Strzeszyn – Rożnowice – Sitnica) oraz strefy krawędziowej doliny Ropy i jej dopływów. Ze względu na aktywność, osuwiska podzielono na trzy grupy: aktywne, okresowo aktywne, nieaktywne. (...) W planach zagospodarowania przestrzennego obszary osuwisk (...) powinny być wyłączone z budownictwa mieszkaniowego wielokondygnacyjnego i obiektów użyteczności publicznej oraz innych dużych obiektów. W wyjątkowych przypadkach jest możliwe dopuszczenie budownictwa mieszkaniowego niskokondygnacyjnego [w obszarach osuwisk nieaktywnych] pod warunkiem wykonania dokumentacji geologiczno – inżynierskiej.”⁸ Istotną częścią wskazań związanych z zarówno z ochroną życia i zdrowia mieszkańców, jak i ochroną krajobrazu jest zakaz lokalizacji zabudowy w terenach osuwiskowych.

Weryfikacja zapisów

Zapisy Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz przyjętego uchwałą Nr XXXVI/410/2017 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 4 sierpnia 2017r. dotyczące ochrony krajobrazu w obszarze Gminy:

Część I: Uwarunkowania

„W całej gminie, która ma charakter rolniczo – przemysłowy na uwagę zasługują jej walory krajobrazowe - teren pagórkowaty, poprzecinany rzeką Ropą i potokami, z bogatą roślinnością i kompleksami leśnymi. Występują źródła wód mineralnych nieeksploatowane. Szczególną atrakcją gminy są zabytki historyczne. Na szczególną uwagę zasługuje Miasto Biecz ale także w poszczególnych wsiach występują ciekawe obiekty zabytkowe. Przez Gminę Biecz przebiega również Szlak architektury drewnianej (Libusza, Binarowa) oraz szlak cmentarzy z I wojny światowej.”⁹

„Szczególnym zagrożeniem może być lokalizacja obiektów stanowiących nowe dominanty przestrzenne i wysokościowe w miejscach eksponowanych widokowo oraz nieumiejętne kształtowanie przestrzeni i form architektonicznych połączone z brakiem szacunku dla istniejącej szaty roślinnej. (...) Na obszarze gminy, z uwagi na znaczny udział terenów zielonych i chronionych, szczególnie istotne jest przestrzeganie zachowania i kształtowania walorów krajobrazowych poprzez wprowadzanie ograniczeń dla lokalizacji

⁶ Ibid.

⁷ W ramach programu SOPO (System Osłony Przeciwosuwiskowej) wykonano kartowanie osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi. Wyniki prac zawarto w opracowaniach: - Szałamacha B., Trzmiel B., 2011 – Mapa osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi w skali 1:10000, gm. Biecz, pow. gorlicki, woj. małopolskie. <http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO>; oraz Trzmiel B., 2011 – Objasnienia do Mapy osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi w skali 1:10000, gm. Biecz, pow. gorlicki, woj. małopolskie. <http://geoportal.pgi.gov.pl/portal/page/portal/SOPO>.

⁸ Ekofizjografia Gminy Biecz 2017

⁹ Część I: Uwarunkowania, s.8

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

nowej zabudowy, obejmujące m.in. kontrolę gabarytów i wysokości zabudowy, geometrii dachów, zasad kompozycji elewacji, kolorystyki i wystroju architektonicznego projektowanej zabudowy, wraz z dostosowaniem do zabudowy znajdującej się w jej otoczeniu. Jednocześnie istotne jest ustalenie zbilansowanych wskaźników zabudowy i zagospodarowania terenów, a zwłaszcza powierzchni czynnych biologicznie.”¹⁰

Jak widać, w zacytowanym fragmencie, już w części Studium dotyczącej uwarunkowań, Autorzy dokumentu przykładają szczególną uwagę do istniejących wartości krajobrazowych. Ze względu na charakter omawianych miejscowości szczególną częścią zagadnień związanych z ochroną krajobrazu będzie tu krajobraz kulturowy.

Chroniąc zasoby dziedzictwa kulturowego miasta i gminy Biecz, utrzymano wyznaczone w Studium z 1999 r. oraz w obowiązujących planach miejscowych (2004) strefy ochrony konserwatorskiej, przy nieznaczonej ich modyfikacji, związanej z aktualizacją stanu zagospodarowania i zabudowy terenów, które stanowią podstawę do ustalenia kierunków w zakresie ochrony konserwatorskiej w Studium z 2017, ściśle wiążąc się z ochroną krajobrazu gminy. Jak podano w Studium:

„Strefa bezpośredniej ochrony konserwatorskiej „A” obejmuje:

- teren miasta lokacyjnego wraz ze skarpą miejską, cmentarz z I wojny światowej, sąsiadujący z zespołem staromiejskim od zachodu, zespół kościoła i klasztoru OO Reformatorów z cmentarzem z I wojny światowej oraz otoczenie klasztoru objęte skarpami i Podskarpie,
- obszar Góry Zamkowej z miejscami wczesnośredniowiecznego grodu i podgrodzia, Zamku średniowiecznego, cmentarza z kościołem i od wschodu podskarpie po brzeg rzeki Ropy,
- pozostałe cmentarze z I wojny światowej,
- zespół Kościoła w Libuszy z dzwonnicy, plebanią, stajnią, spichlerzem i szkołą,
- dwór i pozostałości ogrodu dworskiego w Libuszy,
- zespół kościoła w Binarowej, z dzwonnicy i ogrodzeniem, plebanią i szkołą,
- zespół kościoła w Rożnowicach, obejmujący kaplicę, spichlerz plebański,
- pozostałości zespołu dworskiego w Grudnej Kępskiej, obejmujące dwór, stajnię i spichlerz,
- cmentarze z I Wojny Światowej – w Raclawicach nr 111, Strzeszynie nr 104, Libuszy nr 101, Rożnowicach nr 112 i na cmentarzu parafialnym w Binarowej nr 110.

W strefie tej obowiązuje uwzględnienie zasad ochrony wartości kulturowych gminy Biecz. Ochronie podlega ukształtowanie terenu miasta – wzniesienie starego miasta i zespołu klasztoru, plan miasta średniowiecznego z rynkiem w centrum, sieć drożna, w tym zachowana śladowo, podział na działki siedliskowe, system obronny z zachowanymi jego elementami oraz terenem przebiegu obwarowań zachowanych śladowo, pomniki architektury wpisane do rejestru zabytków wraz z dziełami sztuki w nich zgromadzonymi oraz obiekty zabytkowe w ewidencji konserwatorskiej, dominanty architektoniczne, sylweta miasta, skala i charakter zabudowy, znaleziska archeologiczne, zieleń urządzona, cmentarze, mała architektura. W strefie obejmującej Górę Zamkową obowiązuje ochrona ukształtowania i pokrycia terenu, stanowisk archeologicznych, ochrona obszaru przed zainwestowaniem.

W strefie „A” obowiązuje zapewnienie ekspozycji zespołów i obiektów zabytkowych poprzez wyznaczenie strefy wolnej od zabudowy. Ustala się ochronę założeń i układów przestrzennych, ich rewaloryzację, z dopuszczeniem zmiany funkcji zespołów dworskich (np. dla celów rekreacji i turystyki). Obowiązuje ochrona starodrzewu, zieleni towarzyszącej, cieków wodnych i naturalnej zieleni nadrzecznej. Ponadto wymagany jest nakaz utrzymania formy i skali budynków, zlokalizowanych w strefie, w nawiązaniu do zabudowy historycznej.

Wszelkie działania na terenie wyznaczonym strefą wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

¹⁰ Ibid., s. 23

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Strefa pośredniej ochrony konserwatorskiej „B” obejmuje:

- obszar przylegający do terenu, na którym zlokalizowany jest kościół w Binarowej,
- obszar pomiędzy ulicami Harta, ks. Bochniewiczza i Grunwaldzką w mieście Biecz

W strefie „B” ustala się uwzględnianie zasad ochrony i zachowania kompozycji zespołów przestrzennych o istotnych, lokalnych walorach kulturowych. Obowiązuje utrzymanie skali i tradycyjnego charakteru zabudowy, a także elementów rozplanowania: przebieg historycznych dróg, cieków wodnych i zieleni wkomponowanej, w nawiązaniu do tradycyjnej zabudowy przedmiejskiej i rolniczej. Zabudowa do dwóch kondygnacji nadziemnych, w tym jedna w poddaszu. Dopuszcza się lokalizację nowej zabudowy w strefie „B”, przy uwzględnieniu nawiązania cechami bryły i detalu architektonicznego do tradycyjnej zabudowy, zlokalizowanej w tym obszarze, stosownie do określonego przeznaczenia terenu. Zakaz wprowadzania obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, mogących stworzyć konkurencyjne dominanty w krajobrazie.

Strefa ochrony tradycji „T” obejmuje:

- historyczne przedmieścia: dawna wieś Horta, związana z Górą Zamkową,
- zespoły wsi: Libusza, Binarowa, Raclawice i Rożnowice, skupione wokół dolin potoków, o historycznym przebiegu dróg, utrzymanych tradycjach kształtowania siedlisk, zachowanej skali zabudowy, wykształconych historycznie centrach, z dominantami kościołów.

Ustala się ochronę ukształtowania terenu, sieci drożnej, zalesień i zadrzewień oraz małej architektury. Ponadto obowiązuje zachowanie istniejących siedlisk oraz ograniczenie wyznaczania nowych. Kształtowanie zabudowy, realizowanej głównie na zasadach wymiany substancji i poprzez modernizację oraz rozbudowę budynków istniejących, w nawiązaniu do tradycyjnych wzorców.

- Przedmieście Niżne (Dolne) i Przedmieście Wyżne (Górne) oparte o bieg potoku Sitniczanka i jej dopływów.

Ochrona sieci drożnej, naturalnego biegu potoku z obudową naturalną, wskazane utrzymanie koncentracji zabudowy w terenach dawnej zabudowy przedmiejskiej. Wymagane utrzymanie skali zabudowy – 2 kondygnacje naziemne, w tym jedna w poddaszu oraz kształtowanie zabudowy w nawiązaniu do cech zabudowy przedmiejskiej miasta.

Strefa ochrony ekspozycji „E” obejmuje:

- tereny ekspozycji zespołu staromiejskiego, kościoła i klasztoru OO Reformatów, Góry Zamkowej. Obowiązuje ograniczenie zabudowy, a dla terenów o szczególnych walorach ekspozycji zespołów chronionych wykluczenie z zainwestowania. Istniejące degradacje funkcjonalne i przestrzenne winny być niwelowane działaniami estetyzacyjnymi oraz przekształceniami zagospodarowania.

Strefa ochrony archeologicznej „W” obejmuje:

- tereny Góry Zamkowej, miasta lokacyjnego wraz ze skarpą, zamku XVI-wiecznego w obrębie klasztoru OO Reformatów, stanowiska archeologiczne poza obszarem zespołu staromiejskiego,
- stanowiska archeologiczne chronione przed zniszczeniem.

Obowiązuje ochrona wszystkich stanowisk archeologicznych. Prace ziemne na tym terenie, w tym również w piwnicach istniejących obiektów, wymagają uzgodnienia z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.”¹¹

Warto zauważyć że w każdej z wymienionych powyżej stref ochronnych Autorzy Studium zwracają szczególną uwagę na ochronę istniejących zasobów przyrodniczych i krajobrazowych, zapisując konieczność ochrony zarówno istniejącego ukształtowania terenu, jak i zieleni. Ważne jest również zwrócenie uwagi na zapisy związane ze skalą zabudowy oraz koniecznością jej zachowania.

Poniżej przedstawiono zapisy dotyczące ochrony krajobrazu kulturowego w obszarze gminy:

¹¹ Ibid., s. 45-49

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

„Dla celów ochrony krajobrazu kulturowego obszaru, w niniejszym opracowaniu studium utrzymuje się, przy nieznacznej modyfikacji związanej z aktualizacją stanu zagospodarowania i zabudowy terenów, poniższe strefy ochrony krajobrazu kulturowego:

- *Strefa krajobrazu jednorodnego – zabytkowy zespół miejski o układzie w pełni czytelnym, wypełnionym zabudową w skali miasta, z zachowanymi zespołami i obiektami publicznymi o wysokiej wartości historycznej i artystycznej oraz pozostałościami średniowiecznego systemu obronnego. W strefie tej należy podporządkować się rygorom ochronnym dla strefy ochrony konserwatorskiej „A” i ochrony archeologicznej „W”.*
- *Strefa krajobrazu historycznego nawarstwionego – zabudowa miejska i podmiejska, stosunkowo harmonizująca z charakterem zabytkowego zespołu staromiejskiego. W strefie tej należy uwzględnić zasady odnoszące się do strefy ochrony tradycji „T” i strefy ochrony archeologicznej „W”. Dotyczą one zachowania skali budynków w skali miasta historycznego, wykluczenia realizacji obiektów, mogących stanowić konkurencję przestrzenną dla zespołu staromiejskiego, konieczności eliminacji i łagodzenia skutków wywołanych degradacjami funkcjonalnymi i przestrzennymi. Wymagana ochrona stanowisk archeologicznych.*
- *Strefa krajobrazu współczesnego, niejednorodnego związana z doliną rzeki Ropy – zabudowa podmiejska, z udziałem terenów produkcyjno–składowych i zaplecza technicznego miasta. Ze względu na zasadnicze przekształcenie krajobrazu historycznego oraz położenie w terenach ekspozycji zabytkowego zespołu staromiejskiego, wywołuje degradacje przestrzeni. Obszar położony w strefie ochrony ekspozycji „E” winien być wykluczony z dalszego inwestowania, a istniejące degradacje eliminowane bądź niwelowane zabiegami, związanymi z przekształceniami zagospodarowania i estetyzacją.*
- *Strefa krajobrazu o charakterze rolniczym o urozmaiconej rzeźbie terenu, z występującymi zespołami zabudowy. - Przestrzeń „otwarta”, stanowiąca tło zespołu miejskiego, z zachowanymi elementami przekształceń kulturowych (rozłóg pól, drogi gospodarcze, mała architektura, zadrzewienia śródpolne). W strefie tej należy chronić elementy krajobrazu kulturowego – ukształtowanie terenu, rozłóg pól, małą architekturę, zadrzewienia śródpolne, stanowiska archeologiczne. Obowiązuje ochrona przed rozpraszaniem zabudowy, możliwe uzupełnienia istniejących zespołów zabudowy z wprowadzeniem zieleni towarzyszącej. Obowiązek utrzymania skali zabudowy w nawiązaniu do tradycyjnej zabudowy przedmiejskiej i rolniczej – 2 kondygnacje naziemne, w tym jedna w poddaszu. Zakaz wprowadzania obiektów wielkokubaturowych oraz obiektów i urządzeń wysokich, mogących stworzyć konkurencyjne dominacje w krajobrazie. W obrębie rzeki Ropy obowiązuje ochrona przed zabudową oraz wymóg utrzymania naturalnej zieleni łąkowej. Dopuszcza się zagospodarowanie rekreacyjne brzegów z wykluczeniem obiektów kubaturowych. Potoki należy utrzymać w ich naturalnym biegu, z zachowaniem bądź odtworzeniem naturalnej obudowy biologicznej.”¹²*

Odnosząc się do powyżej przytoczonych zapisów należy stwierdzić, że ich istotną część stanowią ograniczenia możliwości inwestycyjnych uwarunkowane wartościami krajobrazu, zarówno kulturowego, jak i przyrodniczego. Kolejny istotny zapis dotyczy wymogów art. 10 ust. 1 pkt 4a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U.2018 poz.1945.), który mówi iż „W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z (...) rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych (...)” Zapis ten wynika bezpośrednio z wejścia w życie z dniem 11 września 2015 r. ustawy z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774). Jak podano w zapisach Części I Studium – Uwarunkowaniach, z uwagi na fakt, że na moment sporządzania dokumentu Studium, audyt

¹² Ibid., s. 49 -50

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

krajobrazowy dla województwa małopolskiego nie został jeszcze opracowany, nie określono w omawianym Studium uwarunkowań dla Gminy Biecz w tym zakresie.

Część II – Kierunki zagospodarowania przestrzennego

„Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy Biecz zostały wyznaczone w oparciu o analizę (...) uwarunkowań oraz w zgodności z obowiązującymi przepisami i dokumentami planistycznym, opracowanymi na wyższych szczeblach administracyjnych.

W wyniku analizy uwarunkowań rozwoju w studium zakłada się podział obszaru gminy na strefy A, B, C, D, E i F, przedstawione na niżej podanym schemacie, w których będą realizowane poszczególne kierunki polityki przestrzennej gminy. (...)”¹³

Z punktu widzenia ochrony krajobrazu szczególne znaczenie mają strefy oznaczone symbolami E, F:

„ 4) Strefa E – Strefa przyrodnicza

W ramach strefy E wydzielono następujące podstrefy, charakteryzujące się szczególnymi wartościami:

- E1 – Strefa pogórzy – rolno – osadnicza
- E2 – Strefa pogórzy – rolno – leśna

Strefa E1 – związana z rozwojem funkcji rolniczej na terenach wyposażonych w najlepsze warunki do utrzymywania i rozwoju funkcji rolniczej gminy.

Strefa E2 – związana z rozwojem funkcji rolnej i leśnej, często występującej w mieszanych strukturach obszarowych.

Polityka przestrzenna w strefie E1 powinna być ukierunkowana na stworzenie dogodnych warunków funkcjonowania istniejącej i możliwości lokalizacji nowej zabudowy zagrodowej i zabudowy związanej z obsługą produkcji rolniczej. W strefie tej zaleca się również rozwój bazy noclegowej, zwłaszcza agroturystycznej.

5) Strefa F – Strefa przyrodnicza (w tym strefy krajobrazu chronionego)

W ramach strefy F wydzielono podstrefy, charakteryzujące się szczególnymi wartościami:

- F1 – strefa przyrodnicza – lasów i dolesień
- F2 – strefa przyrodnicza – rzek i potoków (Dolina Ropy – Natura 2000, Sitniczanka, Libuszancka)
- F3, F3_{R-L} – strefa przyrodnicza – tereny otwarte
- F1/F2 – strefa przyrodnicza – strefa łącząca elementy stref przyrodniczych: F1 i F2,

Strefa F1 – obejmuje zwarte kompleksy leśne występujące na terenie gminy i tereny do nich przyległe oraz tereny przeznaczone do rozwoju funkcji leśnej. Lasy objęte tą strefą pełnią funkcję korytarzy ekologicznych. Celem polityki przestrzennej w strefie przyrodniczej jest zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, a także utrzymanie i kształtowanie walorów krajobrazowych.

Strefa F2 – stanowi najcenniejszy pod względem przyrodniczym i krajobrazowym obszar gminy, pełniący jednocześnie funkcję ciągów ekologicznych. Celem polityki przestrzennej w strefie przyrodniczej jest zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, a także utrzymanie i kształtowanie walorów krajobrazowych. Ochrona walorów obszarów położonych w obrębie strefy jest warunkiem rozwoju funkcji turystycznych gminy.

Strefa F3 – strefa przyrodnicza – obejmuje tereny otwarte chronione przed zabudową, zalesieniem oraz liniami napowietrznymi, ze względu na walory widokowo – krajobrazowe.

Generalnie polityka przestrzenna w strefie przyrodniczej F powinna być podporządkowana ochronie i właściwej ekspozycji walorów przyrodniczych i krajobrazowych gminy. Obszary te powinny być

¹³ Część II: Kierunki zagospodarowania przestrzennego, s. 4

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

chronione przed nieuzasadnionym rozwojem zabudowy, zwłaszcza rozproszonej. W obszarze tym pożądanym jest stworzenie warunków do rozwoju aktywnych form wypoczynku i rekreacji.”¹⁴

Strefy E i F są szczególnie istotne z punktu widzenia zarówno ochrony krajobrazu, jak i przyrody. Zapisy dotyczące podstawowych kierunków rozwoju w poszczególnych strefach kładą nacisk na ochronę istniejących wartości krajobrazowych. Na rysunku „Kierunki zagospodarowania...” stanowiącym załącznik nr 2 do Studium oznaczono wymienione powyżej strefy.

Ponadto w Studium zawarto zapis dotyczący ochrony krajobrazu o poniższej treści:

„6. Ochrona krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego

W celu ochrony krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego ustala się:

- 1) zachowanie unikalnych walorów krajobrazowych terenu,
- 2) przeciwdziałanie rozpraszaniu się zabudowy w celu ochrony kompleksów rolnych i leśnych,
- 3) planowanie terenów zabudowy w kompleksach uporządkowanych przestrzennie,
- 4) utrzymanie i ochrona terenów zieleni urządzonej oraz zieleni położonej na terenach o innym przeznaczeniu,
- 5) uzupełnianie lub wymianę zdegradowanego drzewostanu oraz innych elementów zieleni.”¹⁵

Należy zwrócić uwagę na powtórzenie w Części II: Kierunki... zapisów dotyczących wyznaczenia stref ochronnych opisanych w Uwarunkowaniach.¹⁶ Załącznik nr 2 – rysunek „Kierunków...” wskazuje również „strefę ochrony krajobrazu” dla której brak jest opisu w treści Studium. Ponadto wyznaczono tu zarówno strefy bezpośredniej, jak i pośredniej ochrony konserwatorskiej, granice strefy ochrony tradycji i ochrony stanowisk archeologicznych i co istotne dla ochrony krajobrazu – w tym kulturowego – strefę ochrony ekspozycji. Wyznaczono tu również punkty widokowe, sugerując lokalizację potencjalnie atrakcyjnych krajobrazowo miejsc.

Kolejnym istotnym elementem jest oznaczenie zarówno w części tekstowej, jak i rysunkowej Kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy, Obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami”.

„3. Wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (...)

- Ustalenie przeznaczenia terenów w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ma na celu zapewnienie podstawowego kierunku rozwoju danego obszaru (...)
- Każdorazowo w granicach wszystkich obszarów dopuszcza się:
 - zachowanie, adaptację i przebudowę istniejącej zabudowy,
 - lokalizację nowych oraz utrzymanie, przebudowę i rozbudowę istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dróg, ciągów pieszych, rowerowych, miejsc parkingowych, urządzeń wodnych,
 - lokalizację nowych oraz utrzymanie, przebudowę i rozbudowę istniejących ścieżek rowerowych, szlaków turystycznych, ścieżek dydaktycznych, tras turystyki pieszej, konnej, rowerowej i narciarstwa biegowego,
 - lokalizację nowych oraz utrzymanie, przebudowę i rozbudowę istniejących urządzeń turystycznych, typu: ławki, wiaty, pola biwakowe, miejsca widokowe, pomosty, kładki, parkingi terenowe, itp., wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz pozwalający na zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, a także przy zachowaniu pozostałych ustaleń studium. (...)
- We wszystkich obszarach, w których ustalono kierunek rozwoju, związany z lokalizacją zabudowy, dopuszcza się lokalizację zieleni urządzonej.”¹⁷

¹⁴ Ibid., s.5-6

¹⁵ Ibid., s.30

¹⁶ Zapis dotyczący stref ochrony konserwatorskiej, przytoczony w niniejszej Opinii, s. 12-14 został zamieszczony zarówno w Uwarunkowaniach jak i w Kierunkach Zagospodarowania Przestrzennego Studium z 2017.

¹⁷ Ibid., s. 18-19

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Istotnym zapisem regulującym ochronę zarówno przyrody, jak i krajobrazu są przytoczone powyżej wytyczne dla sporządzania planów miejscowych. Szczególnie zwraca uwagę zapis podkreślający ochronę cennych siedlisk przyrodniczych i ciągłość korytarzy ekologicznych.

Istotny jest także zapis związany z wykluczeniem pewnych terenów z możliwości zabudowy:

„ 4.3 Tereny wyłączane z zabudowy

Nie dopuszcza się lokalizacji nowej zabudowy w obszarach, takich jak: (...)

3) obszary w obrębie stref przyrodniczych F1, F2, F3:

- strefa F1 obejmująca zwarte kompleksy leśne i obszary dolesień, pełniące funkcję korytarzy ekologicznych; zakaz zabudowy nie dotyczy obiektów gospodarki leśnej,
- strefa F2 (Doliny Ropy): obejmująca obszary Natura 2000, zlokalizowane w dolinie rzeki Ropy,
- strefa F3 obejmująca tereny otwarte chronione przed zabudową, zalesieniem oraz liniami napowietrznymi, stanowiące głównie tereny użytków i nieużytków rolnych, z niewielkim udziałem istniejącej zabudowy ze względu na walory widokowo krajobrazowe; zakaz nie dotyczy strefy F3_R, gdzie dopuszcza się lokalizację zabudowy letniskowo – rekreacyjnej o niskiej intensywności zabudowy, wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz pozwalający na zachowanie drożności korytarzy ekologicznych;

4) (...)

5) obszary WS – obszary wód powierzchniowych,

6) obszary położone w odległości mniejszej niż 15 m od cieków wodnych, licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej, (...).

Ww. zakazy zabudowy nie dotyczą działań dopuszczonych w granicach wszystkich obszarów, takich jak: (...)

3) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących ścieżek rowerowych, szlaków turystycznych, ścieżek dydaktycznych, tras turystyki pieszej, konnej, rowerowej i narciarstwa biegowego,

4) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących urządzeń turystycznych, typu: ławki, wiaty, miejsca widokowe, pomosty, kładki, parkingi terenowe, pola biwakowe (...).¹⁸

Przedstawione powyżej zapisy wpływają znacząco na możliwości ochrony krajobrazu, a poprzez wyznaczenie poszczególnych stref powinny dodatkowo wpływać na podniesienie ładu przestrzennego w Gminie. W związku z tym, że na krajobraz mają w dużej mierze wpływ zapisy związane z parametrami i gabarytami zabudowy oraz z dopuszczeniami związanymi z nowoprojektowanymi terenami inwestycyjnymi przanalizowane będą one w części planistycznej.

Ze względów podniesienia możliwości rozwojowych Gminy istotne jest że zostały zachowane istniejące urządzenia turystyczne z dopuszczeniem lokalizacji nowych, przy zachowaniu wartości przyrodniczo – krajobrazowych.

Prognoza oddziaływania na środowisko Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz 2017

W Prognozie jednoznacznie stwierdzono, że: „Ustalenia studium określają zasady zabudowy i zagospodarowania terenów tak, aby zachowane zostały wymogi ochrony, utrzymania i zachowania najwartościowszych elementów zabytkowych i kulturowo – krajobrazowych.”¹⁹ Opracowanie zawiera dwa warianty określające możliwy wpływ zapisów Studium na walory m.in. krajobrazowe Gminy Biecz.

¹⁸ Ibid., s. 23

¹⁹ Prognoza oddziaływania na środowisko Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz 2017, s. 94

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Wariant opisujący sytuację, w której Gmina nie posiada aktualnego dokumentu Studium podkreśla możliwość pogłębiania się negatywnych zjawisk związanych m.in. z rozpraszaniem zabudowy.

„Istniejący układ urbanistyczny sołectw charakteryzuje się w dużej mierze przypadkowością w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenów, architektura jest zróżnicowana w zakresie formy i parametrów zabudowy. W wielu częściach gminy rozplanowanie zabudowy nabiera cech zabudowy chaotycznej.”²⁰

Natomiast wariant przedstawiający możliwe skutki uchwalenia Studium w przyjętym kształcie stwierdza:

„Zasadnicza różnica pomiędzy obecnym kształtem przestrzeni (zwłaszcza w sołectwach), a przewidzianym w nowym projekcie studium polega na uporządkowaniu i rozdzieleniu funkcji mieszkaniowych i inwestycyjnych, przy jednoczesnym zapewnieniu należytej obsługi komunikacyjnej terenów.”²¹

Warto również zwrócić uwagę, że opisywane w prognozie ewentualne skutki realizacji zapisów Studium są rozważane zarówno w kontekście przyrodniczo-środowiskowym jak i społeczno-gospodarczym, jednoznacznie oceniając negatywne oddziaływanie na środowisko jako stosunkowo niewielkie, zwłaszcza w kontekście możliwości rozwojowych Gminy. Jednocześnie zaznaczono tu możliwe pozytywne oddziaływanie, związane zarówno z uporządkowaniem zabudowy jak i ochroną wartości przyrodniczo-krajobrazowych i kulturowych.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Sytuacja planistyczna w Gminie jest złożona. Gmina dysponuje zarówno obowiązującym Studium (2017) jak i obowiązującymi planami miejscowymi (z 2004 r. sporządzonymi na podstawie poprzednio obowiązującego Studium) z późniejszymi licznymi punktowymi zmianami. Z analizy tych dokumentów wynika, że zmiany planów w większości dotyczyły wyznaczenia nowych terenów budowlanych lub pod realizację infrastruktury drogowej i technicznej. W związku z koniecznością aktualizacji Studium, wystąpiła w konsekwencji konieczność wprowadzenia zmian w planach miejscowych. **Ze względów formalno-prawnych plany z 2004, z późniejszymi zmianami nie są aktualne i nie można stwierdzić jednoznacznie iż nie naruszają ustaleń Studium (z 2017r.).** Rada Miejska w Bieczu podjęła już stosowne uchwały o przystąpieniu do zmiany ww. planów i są one obecnie procedowane. Zachowując ciągłość planistyczną Autorzy Studium w trakcie jego opracowania w dużej mierze – tam gdzie to było możliwe ze względów formalno-prawnych – uwzględnili zapisy obowiązujących planów miejscowych i transponowali je do Studium. W związku z powyższym ocena obowiązujących planów miejscowych może być jedynie fragmentaryczna. Warto jednak zauważyć że obecnie obowiązujące plany miejscowe²² w odniesieniu do ochrony krajobrazu zawierają zapisy, które w dużej mierze zostały przeniesione do obowiązującego Studium. Szczególnie istotne ustalenia dotyczące strefy ochrony krajobrazu w tekstach ustaleń planów zostały określone zdecydowanie bardziej precyzyjnie – czytelnie – niż w obowiązującym Studium. Porównując treści poszczególnych dokumentów, **należy stwierdzić, że ustalenia zawarte w tekstach planów, dotyczące strefy ochrony krajobrazu (zebrane w jednym paragrafie) powtarzają się w ustaleniach Studium. W Części II: Kierunkach zagospodarowania przestrzennego zapisy te nie zostały ujęte w jednym paragrafie, ale rozłożone na różne punkty, co może utrudniać ich zlokalizowanie i interpretację. Proponuje się zatem, żeby w procedowanej zmianie planów zastosować bardziej uporządkowany zapis i poświęcić tym zagadnieniom odrębny paragraf.** Pozostałe strefy związane z ochroną krajobrazu kulturowego itd. mają bezpośrednie przełożenie na ustalenia Studium. Ponadto w obowiązujących planach miejscowych pojawiają się również punkty widokowe

²⁰ Ibid., s.79

²¹ Ibid., s. 79

²² Zestawione w tabeli na początku niniejszego opracowania, s. 2-10

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

i podobnie jak zapisy dotyczące strefy ochrony krajobrazu w większości (w miarę możliwości formalno-prawnych i sytuacji obecnego zainwestowania) zostały przeniesione do Studium (2017r.).

Spójność z innymi dokumentami planistycznymi

Spójność z innymi dokumentami planistycznymi²³ w zakresie zagadnień związanych z ochroną krajobrazu została zachowana w przypadku Studium. **Jednoznacznie stwierdzono, że obowiązujące Studium uwzględnia zapisy i wymagania ww. dokumentów, wskazując konieczność wprowadzenia odpowiednich zapisów w procedowanych obecnie zmianach planów miejscowych. Równocześnie stwierdza się że obowiązujące plany miejscowe wymagają znacznych uzupełnień i aktualizacji związanych zarówno ze zmianami przepisów prawnych jak i sytuacji planistycznej w Gminie.**

ZAGADNIENIA PRZYRODNICZE

Informacje i wskazania dotyczące zagadnień przyrodniczych na podstawie Ekofizjografii Gminy Biecz:

W odniesieniu do zagadnień przyrodniczych, niezmiernie istotne jest, że w obszarze Gminy Biecz, jak już wspomniano powyżej, nie ustanowiono przestrzennych obszarów ochrony przyrody takich jak parki narodowe, parki krajobrazowe, obszary chronionego krajobrazu i itp., ale wzdłuż doliny Ropy wydzielono obszar siedliskowy SOO Natura 2000 o nazwie „Wisłoka z dopływami” (oznaczony kodem PLH180052). Obszar ten został powołany w celu ochrony rzadkich lub zagrożonych siedlisk i zwierząt z pominięciem ptaków.

Środowisko przyrodnicze opisane w Ekofizjografii, jak już częściowo przytoczono w niniejszej opinii, przedstawiono następująco: „(...) zarówno krajobraz, jak i środowisko przyrodnicze wykazuje wszelkie cechy typowe dla klimatyczno-roślinnego piętra pogórza. Dla większości obszaru typowa jest niżowa szata roślinna, jednak w pewnych układach topograficznych (na szczytach wzniesień, czy na zboczach dolin ze stagnującym chłodnym powietrzem) warunki mikroklimatyczne pozwalają funkcjonować zbiorowiskom roślinnym typowym dla reglowych obszarów górskich.

Obszar omawianej gminy został w znacznym stopniu przekształcony w wyniku gospodarczej działalności człowieka. Teren dawniej mocno zalesiony, został w znacznym stopniu pozbawiony okrywy leśnej, przede wszystkim z powodu pozyskiwania obszarów pod uprawę i wypas. Obecnie lasy w postaci rozczłonkowanych mniejszych i większych wysp i pasm leśnych, porastających głównie tereny nieprzydatne dla rolnictwa (wzniesienia, strome zbocza, jary i doliny cieków) zajmują około 15% powierzchni gminy. Jest to stanowczo za mało. Z uwagi na prawidłowe funkcjonowanie środowiska przyrodniczego danego obszaru, przyjmuje się, że wystarczające jest zalesienie rzędu 30%. Mimo jednak tak niewielkiej powierzchni zajętej przez zbiorowiska leśne, to one stanowią najcenniejszy przyrodniczo element gminy Biecz. Dzięki niezwykle urozmaiconej rzeźbie terenu w ich obrębie, nawet niewielkie kompleksy są wyraźnie zróżnicowane pod względem fitosocjologicznym, co jest wyrazem ich wysokiej bioróżnorodności. Jednocześnie są ostoją kilku gatunków górskich, co na obszarze o typowo podgórskim charakterze ma duże znaczenie przyrodnicze. Wśród zalesień, często związanych z lokalnymi wzniesieniami i dolinami rzek rozrzucone są powierzchniowo rozległe, malownicze zbiorowiska łąk świeżych, agrocenoz, poprzecinanych liniowymi fitocenozami ciepłolubnych zarośli. Powierzchniowo znacznie mniejszy obszar zajmują zbiorowiska o charakterze uboższych florystycznie pastwisk, wilgotnych łąk, ziołorośli, skupisk roślinności kserotermicznej, najczęściej związanych ze skarpami dróg

²³ Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (M.P. z 2012 r. poz. 252); Plan Zagospodarowania Województwa Małopolskiego (2003); Strategia Rozwoju Województwa Małopolskiego 2011 – 2020; Zintegrowana strategia rozwoju powiatu gorlickiego. Realizacja i modyfikacja zadań na lata 2014 – 2020; Program ochrony środowiska dla powiatu gorlickiego na lata 2008 – 2016.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

polnych lub lokalnymi osuwiskami o ekspozycji południowej. Pozostałą powierzchnię zajmują zbiorowiska synantropijne, ruderalne, przywiązane do siedlisk najbardziej przekształconych, bądź obciążonych antropopresją. (...) Na terenie gminy mimo znacznych przekształceń i negatywnego wpływu antropopresji wciąż, choć na stosunkowo niewielkich powierzchniach, reprezentowane są siedliska wymienione w tzw. Dyrektywie Siedliskowej oraz Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 6 listopada 2013 w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (Dz. U. 2013, poz. 1302), (...). Większość z nich to siedliska żyznych lasów liściastych (buczyny, łęgi, grądy) oraz lasy rosnące na żyznych siedliskach z przewagą jodły w drzewostanie o trudnym do określenia statusie syntaksonomicznym.”²⁴

Większość wspomnianych powyżej siedlisk nie jest oznaczona jako siedliska o znaczeniu priorytetowym, za wyjątkiem: łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albo-fragilis*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródłiskowe, oznaczone 91E0. Wspomniane zbiorowiska są związane w większości z dolinami cieków, a ich najcenniejsze fragmenty objęte są ochroną w formie obszaru NATURA 2000 „Wisłoka z dopływami” o kodzie PLH180052.

W Ekofizjografii zwrócono także uwagę na występujące w Lesie Grodzkim i Wilczym, *Neottia nidus-avis* oraz odnalezioną w lesie w Belnej Górnej, *Asarum europaeum*, *Hedera helix*, *Primula elatior*, które są obecne w większości większych kompleksów leśnych na terenie gminy. Zgodnie z Rozporządzeniem MŚ z dnia 16 października 2014 r. objęte częściową ochroną prawną (Dz. U. 2014, poz. 1409) są *Daphne mezereum* i *Aruncus sylvestris*. Ponadto cennymi elementami środowiska przyrodniczego są posiadające już prawny status pomnika przyrody dwa drzewa: dąb (*Quercus robur*) w Libuszy na działce pp. Łopatkiewiczów, przy drodze do Kobylanki oraz dąb w Libuszy w pobliżu kościoła. Ekofizjografia wskazuje także kilka drzew spełniających kryteria stawiane pomnikom przyrody, podając jako wytyczną, że należałoby je objąć ochroną. Ponadto w Ekofizjografii stwierdzono, iż ze względu na duże zróżnicowanie biologiczne obszaru gminy Biecz, wskazane byłoby przeprowadzenie szczegółowej inwentaryzacji przyrodniczej, która „pozwoiłaby na poznanie pełnego zróżnicowania oraz rozpoznania stanowisk gatunków najcenniejszych dla przyrody polskiej i tego regionu.”²⁵

W opracowaniu ekofizjograficznym zauważono także duże zróżnicowanie biologiczne fauny, stwierdzając, że „obszar gminy jest słabo zbadany pod względem występującej tu fauny, jednak cenne przyrodniczo obszary otaczające gminę, takie jak: Magurski Park Narodowy, Jaślicki Park Krajobrazowy, Park Krajobrazowy Pasma Brzanki, Obszar Chronionego Krajobrazu Pogórza Ciężkowickiego, Obszar Chronionego Krajobrazu Pogórza Strzyżowskiego zostały przyrodniczo zinwentaryzowane i należy przypuszczać, że wiele występujących tam gatunków migrując, może okresowo lub trwale występować także na terenie gminy Biecz.”²⁶ Wskazano tu także, iż ze względu na położenie Gminy „pomiędzy obszarami węzłowymi o randze międzynarodowej (Beskid Niski i Bieszczady) i krajowej (Pogórze Ciężkowickie i Pogórze Strzyżowskie) niezwykle istotnym jest utrzymanie takiej struktury przyrodniczej na terenie gminy, która zapewniłaby łączność pomiędzy tymi elementami sieci ekologicznej, dzięki dobrze funkcjonującym, drożnym korytarzom ekologicznym. Zapewni to spójną strukturę systemu ekologicznego łączącego obszary górskie Karpat z ich pogórzem.”²⁷

Funkcję korytarzy ekologicznych w omawianym przypadku pełnią przede wszystkim doliny głównych cieków: Ropa i Libuszanka (co szczególnie istotne - obie wchodzi w skład Obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami”), Sitniczanka i Strzeszynianka. Wszystkie ciekі mają w większości dobrze wykształconą naturalną obudowę, co pozwala zachować ich ciągłość biologiczną. Zwrócono jednak uwagę, że

²⁴ Ekofizjografia Gminy Biecz 2017

²⁵ *Ibid.*

²⁶ *Ibid.*

²⁷ *Ibid.*

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

prowadzone miejscami prace hydrotechniczne regulujące koryta nie sprzyjają prawidłowemu funkcjonowaniu ich jako korytarzy ekologicznych. Zauważono tu także, że duże znaczenie przyrodnicze mają również wyspy i większe obszary leśne położone w pasie wzgórz pomiędzy dolinami Strzeszynianki i Sitniczanki, oraz na północ od tej ostatniej, które Stanowią urozmaicony pod względem zróżnicowania biologicznego ciąg roślinności leśnej poprzecinanej obszarami bezleśnymi o bogatej szacie roślinnej. Zauważono że „(...)Tak urozmaicona granica rolno – leśna jest niezwykle istotna dla zwiększania bioróżnorodności obszaru i stwarzania siedlisk dla dużej liczby gatunków zarówno roślin jak i zwierząt o szerokim spektrum ekologicznym. Obszary wyłączane z użytkowania rolniczego samoistnie zostaną zalesione na drodze naturalnej sukcesji, natomiast tam, gdzie wypas czy koszenie są nadal prowadzone, sprzyja to utrzymaniu wydłużonej granicy rolno – leśnej, co jest ze wszelkich miar wskazane.”²⁸

W Ekofizjografii zwrócono także uwagę na występujące w obszarze Gminy liczne tereny osuwiskowe mogące stwarzać poważne zagrożenie. Odnotowano występowanie złóż ropy naftowej i gazu ziemnego oraz surowców skalnych i kruszyw. Jak już wspomniano w niniejszej opinii²⁹, podano także, że większości przypadków koncesje na wydobycie wygasły do 2017 r. lub zaniechano wydobycia. W związku z tym, złoża nie są eksploatowane. Ekofizjografia nie wskazuje jednak bezpośrednich wytycznych dotyczących terenów poeksploatacyjnych. Zaznaczono tu także występowanie terenów zagrożonych powodzią, w rozumieniu przepisów ustawy Prawo wodne, które koncentrują się wzdłuż rzeki Ropy w miejscowościach Biecz, Libusza, Grudna Kępska, Korczyzna i nieznacznie w Strzeszynie.

Reasumując, wytyczne zawarte w Ekofizjografii są związane przede wszystkim z ochroną i utrzymaniem obecnie chronionych terenów wartościowych przyrodniczo. Przede wszystkim podkreślono znaczenie terenu objętego ochroną w formie obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami”. Wskazano zasadność objęcia ochroną w formie pomników przyrody kolejnych czterech drzew oraz zwrócono szczególną uwagę na konieczność zachowania ciągłości występujących w obszarze Gminy korytarzy ekologicznych.

Weryfikacja zapisów

Zapisy Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz przyjętego uchwałą Nr XXXVI/410/2017 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 4 sierpnia 2017r. dotyczące ochrony przyrody w obszarze Gminy:

Część I: Uwarunkowania

„Obszary chronione

Na obszarze administracyjnym gminy zlokalizowany jest fragment Obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami” (kod: PLH180052). Do tej formy ochrony przyrody należy koryto Ropy wraz odcinkiem Libuszanki. Forma ochrony w ramach sieci Natura 2000: specjalny obszar ochrony siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa). Obszar biogeograficzny: kontynentalny. Powierzchnia: 2653,1 ha

W ostoi stwierdzona została obecność ważnych gatunków ryb wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej,

Obszar leżący na wysokości 200 – 360 m n.p.m. obejmuje koryto rzeki Wisłoki, wraz z fragmentami łąk, na odcinku od północnej granicy Ostoi Magurskiej do mostu drogowego na trasie Pilzno – Kamienica, wraz z dopływami (...). Dno rzek budują odcinkami płyty skalne (z piaskowca i łupków) oraz odcinkami osady kamienno-piaszczyste (piasek i żwir). Miejscami tworzą się piaszczysto – ilaste łąchy. W dolinach dominują użytki zielone 19% i grunty orne 66%. Lasów jest stosunkowo niewiele, poza regionem Beskidu

²⁸ Ibid.

²⁹ s. 11

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Niskiego jednak niektóre odcinki dolin wchodzących skład ostoje np. Kłopotnicy biegną wśród rozległych, leśno-zaroślowych ekosystemów łąkowych. Lasy liściaste zajmują 6% a lasy mieszane 7% powierzchni. Rzeką Wisłoka jest prawobrzeżnym dopływem Wisły o długości 163,6 km i powierzchni zlewni 4110,2 km². Wisłoka płynie często zmieniając kierunek i tworzy liczne zakola i meandry. W górnym biegu Wisłoka ma charakter górski, o dużej zmienności przepływu. Różnice w poziomie wody mogą sięgać nawet 5,0 m. Rzeką ma dno kamieniste (jedynie w tej części Karpat, płaty dobrze wykształconych kamieńców nadrzecznych), a przeciętną szerokość 40,0 m i średnią głębokość 0,7 – 1,0 m. Poniżej ujścia Jasiółki koryto rozszerza się nawet do 90,0 m, a głębokość wzrasta średnio do 1,0- 2,0 m. W okolicach Jasta brzegi są uregulowane.

Ropa do ujścia Libuszanek płynie korytem naturalnym, o dnie żwirowo-kamienistym z nielicznymi wychodniami warstw piaskowców magurskich w korycie (tzw. berda), które są siedliskiem ryb łososiowatych. Poniżej Ropa płynie w szerokiej dolinie, która do miejscowości Ropa ma strome brzegi, a od Gorlic jej stoki łagodnieją. Koryto jest częściowo uregulowane. Średnia szerokość rzeki wynosi tu ok. 40,0, natomiast głębokość 1,5 – 2,0 m. Brzegi są silnie zarośnięte i woda nie nagrzewa się. Roślinność wodnej nie jest dużo. Jest to ważna ostoja wielu gatunków cennych ryb. Zacienienie koryta stwarza również dobre warunki do rozwoju fauny bezkręgowej. Od ujścia Olszanki dno doliny rozszerza się do 1,5 km i wypełniają je mady i piaski rzeczne. W rejonie Bieczy i Krygu eksploatuje się złoża ropy naftowej, przetwarzanej później w Gorlicach. Nad Kłopotnicą (między Zawadką Osiecką i Dobrynią) oraz nad lwielką znajdują się rozległe kompleksy, niezwykle rzadkich w Karpatach, łąk świeżych i zmienno wilgotnych, w tym trzęślicowych.

W załączniku I Dyrektyw Siedliskowej wymieniono 16 występujących tu cennych siedlisk. Najcenniejszymi zbiorowiskami roślinnymi są lasy, zarośla łąkowe i grądowe, a także łąki.

W ostoi występuje 5 gatunków ryb z Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej, takich jak: łosoś atlantycki i głowacz białopłetwy oraz innych: piekielnica, brzana, brzana peloponeska, świnka, głowacz przegopłetwy, miętus, lipień, certa. W Wisłocie stwierdzono występowanie 30 gatunków ryb oraz jeden gatunek minogów, w dorzeczu Jasiółki – 20 gatunków ryb, w Ropie – 12 gatunków ryb, a w dowolnym odcinku rzeki nawet 21 gatunków. Zlewnia Wisłoki uznawana jest za jedno z najważniejszych tarlisk ryb wędrownych w karpackiej części dorzecza Wisły i objęta jest krajowym programem restytucji ryb wędrownych.

Znaczenie obszaru w sieci obszarów chronionych

Z racji położenia analizowanego obszaru pomiędzy obszarami węzłowymi o randze międzynarodowej (Beskid Niski i Bieszczady) i krajowej (Pogórze Ciężkowickie i Pogórze Strzyżowskie) niezwykle istotnym jest utrzymanie takiej struktury przyrodniczej na terenie gminy, która zapewniłaby łączność pomiędzy tymi elementami sieci ekologicznej, dzięki dobrze funkcjonującym, drożnym korytarzom ekologicznym. Zapewni to spójną strukturę systemu ekologicznego łączącego obszary górskie Karpat z ich pogórzem.

W przypadku gminy Biecz funkcję korytarzy ekologicznych pełnią przede wszystkim doliny głównych cieków: Ropa i Libuszanek (obie wchodzi w skład Obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami”), Sitniczanka i Strzeszynianka. Wszystkie cieki mają w większości dobrze wykształconą naturalną obudowę, co pozwala zachować ich ciągłość biologiczną. Niestety prowadzone miejscami prace hydrotechniczne regulujące koryta nie sprzyjają prawidłowemu funkcjonowaniu ich jako korytarzy ekologicznych.

Przez teren gminy przebiegają ponadto korytarze ekologiczne o randze regionalnej, łączące Beskid Sądecki i Beskid Niski z kompleksami leśnymi Pogórza Ciężkowickiego (korytarze przebiegają m.in. przez gminy: Gorlice, Biecz, Grybów, Ropa, Bobowa, Ciężkowice, Korzenna, Chełmiec, Gródek nad Dunajcem).

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

*Duże znaczenie przyrodnicze mają również wyspy i większe obszary leśne położone w pasie wzgórz pomiędzy dolinami Strzeszynianki i Sitniczanki, oraz na północ od tej ostatniej. Stanowią one urozmaicony pod względem zróżnicowania biologicznego ciąg roślinności leśnej poprzecinanej obszarami bezleśnymi o bogatej szacie roślinnej. Tak urozmaicona granica rolno – leśna jest niezwykle istotna dla zwiększania bioróżnorodności obszaru i stwarzania siedlisk dla dużej liczby gatunków zarówno roślin jak i zwierząt o szerokim spektrum ekologicznym. Obszary wyłączone z użytkowania rolniczego samoistnie zostaną zalesione na drodze naturalnej sukcesji, natomiast tam, gdzie wypas czy koszenie są nadal prowadzone, sprzyja to utrzymaniu wydłużonej granicy rolno – leśnej, co jest ze wszęch miar wskazane.*³⁰

Część II – Kierunki zagospodarowania przestrzennego

Przed wszystkim należy zwrócić uwagę iż w Kierunkach... wyszczególniono ustawowo chronione obiekty i tereny, w stosunku do których obowiązują ustalenia zawarte w przepisach odrębnych, które są dokumentami nadrzędnymi w stosunku do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Z przepisów tych wynika także obowiązek uwzględnienia tych zapisów przy sporządzaniu m.in. planu miejscowego.

Wyróżniono tu w szczególności:

„Obszar Natura 2000 „Wisłoka z doływami” (kod: PLH180052).

W granicach gminy zlokalizowany jest fragment Obszaru Natura 2000 „Wisłoka z doływami” (kod: PLH180052). Do tej formy ochrony przyrody należy koryto Ropy wraz z odcinkiem Libuszanki. Forma ochrony w ramach sieci Natura 2000: specjalny obszar ochrony siedlisk (Dyrektywa Siedliskowa). Obszar biogeograficzny: kontynentalny. Powierzchnia: 2653,1 ha.

W ostoi stwierdzona została obecność ważnych gatunków ryb wymienionych w Załączniku II Dyrektywy Siedliskowej.

Obszar leżący na wysokości 200 – 360 m n.p.m. obejmuje koryto rzeki Wisłoki, wraz z fragmentami tąg, na odcinku od północnej granicy Ostoi Magurskiej do mostu drogowego na trasie Pilzno – Kamienica, wraz z doływami (...).

Dla terenów gminy położonych w granicach Obszaru Natura 2000 zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 lub
- pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

Pomniki przyrody.

Na terenie gminy Biecz występuje 1 pomnik przyrody:

- dąb – w miejscowości Libusza, na drodze wiodącej do nowego kościoła, w pobliżu starego drewnianego kościoła; wysokość drzewa 25 m, obwód: 430 cm; akt utworzenia: Dec. RLS.III-7141/20/82 z dn. 04.09.1982 r.; ogłosz. Wojew. Krośn. z dn. 10.12.1990 r. (Dz. Urz. Woj. Krośn. Nr 27/90, poz. 248).³¹

W ustaleniach zapisano także obiekty, zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ekofizjografii, które spełniają kryteria stawiane pomnikom przyrody.

„Obiekty flory proponowane do objęcia ochroną:

³⁰ Część I: Uwarunkowania, s. 82

³¹ *Ibid.*, s. 32-33

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Wskazuje się do objęcia ochroną poniższe okazy starych drzew, spełniających kryteria stawiane pomnikom przyrody:

- lipa w Bugaju (naprzeciwko sklepu),
- lipa koło kapliczki na skrzyżowaniu w Bugaju,
- dąb w sadzie na terenie Nęckówki,
- fragment alei złożonej z dębów i lip w Grudnej Kępskiej.³²

W Części II: Kierunki, zawarto także szereg istotnych zapisów wpływających znacząco na ochronę przyrody i środowiska. Podniesiono tu kwestię (zgodnie z obowiązkiem ustawowym) przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko, zapisując w wymaganiach dla zabudowy usługowej nieuciążliwej i nieuciążliwej produkcji i rzemiośle:

„Ilekroć w ustaleniach studium, określających podstawowe lub uzupełniające kierunki rozwoju, jest mowa o:

- zabudowie usługowej nieuciążliwej należy przez to rozumieć zabudowę usługową w zakresie usług służących zaspokojeniu podstawowych potrzeb ludności, niestanowiącą przedsięwzięć określanych jako mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko,
- nieuciążliwej produkcji i rzemiośle należy przez to rozumieć zabudowę techniczno – produkcyjną lub zabudowę usługową w zakresie rzemiosła, niestanowiącą przedsięwzięć określanych jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (...)”³³

Zwraca także uwagę zapis związany z wykluczeniem pewnych terenów z możliwości zabudowy. Istotne jest przede wszystkim wykluczenie terenów zlokalizowanych w dolinie rzeki Ropy, w których występuje zarówno zagrożenie powodziowe, jak i koncentracja terenów zielonych. Taki zapis ma wpływ zarówno na ochronę środowiska przyrodniczego jak i bezpieczeństwo mieszkańców. Ponadto zwraca uwagę wyznaczona pod symbolem F1 – strefa obejmująca zwarte kompleksy leśne i obszary dolesień, pełniące funkcję korytarzy ekologicznych. Zapis ten nawiązuje bezpośrednio do wytycznych zawartych w Ekofizjografii, gdzie wyraźnie wskazano, iż w obszarze Gminy występuje zbyt mała powierzchnia terenów leśnych. Przytoczone poniżej zapisy częściowo przedstawiono już w niniejszym opracowaniu³⁴

„ 4.3 Tereny wyłączone z zabudowy

Nie dopuszcza się lokalizacji nowej zabudowy w obszarach, takich jak:

- 7) tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi, w tym osuwiska aktywne ciągle i okresowo; dopuszcza się lokalizowanie zabudowy na ww. terenach, po uprzednim uzgodnieniu z właściwymi organami,
- 8) obszary zlokalizowane w dorzeczu rzeki Ropy, w strefie zagrożenia powodziowego, w których występuje koncentracja terenów zielonych
- 9) obszary w obrębie stref przyrodniczych F1, F2, F3:
 - strefa F1 obejmująca zwarte kompleksy leśne i obszary dolesień, pełniące funkcję korytarzy ekologicznych; zakaz zabudowy nie dotyczy obiektów gospodarki leśnej,
 - strefa F2 (Doliny Ropy): obejmująca obszary Natura 2000, zlokalizowane w dolinie rzeki Ropy,
 - strefa F3 obejmująca tereny otwarte chronione przed zabudową, zalesieniem oraz liniami napowietrznymi, stanowiące głównie tereny użytków i nieużytków rolnych, z niewielkim udziałem istniejącej zabudowy ze względu na walory widokowo krajobrazowe; zakaz nie dotyczy strefy F3_{R-L}, gdzie dopuszcza się lokalizację zabudowy letniskowo – rekreacyjnej o niskiej intensywności zabudowy, wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz pozwalający na zachowanie drożności korytarzy ekologicznych;
- 10) obszary rolnicze R, przy czym zakaz nie dotyczy zachowania, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy istniejącej zabudowy, w tym zabudowy zagrodowej (siedliskowej),

³² Ibid., s. 33

³³ Ibid., s.20

³⁴ s. 17

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

- 11) obszary WS – obszary wód powierzchniowych,
- 12) obszary położone w odległości mniejszej niż 15 m od cieków wodnych, licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej,(...)

Ww. zakazy zabudowy nie dotyczą działań dopuszczonych w granicach wszystkich obszarów, takich jak:

- 5) zachowanie i adaptacja istniejącej zabudowy,
- 6) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dróg, zbiorników małej retencji, urządzeń wodnych,
- 7) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących ścieżek rowerowych, szlaków turystycznych, ścieżek dydaktycznych, tras turystyki pieszej, konnej, rowerowej i narciarstwa biegowego,
- 8) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących urządzeń turystycznych, typu: ławki, wiaty, miejsca widokowe, pomosty, kładki, parkingi terenowe, pola biwakowe – za wyjątkiem obszarów zlokalizowanych na prawym brzegu rzeki Ropy (powyżej ujścia potoku Dopływ z Głębokiej) oraz na prawym brzegu Libuszanki, itp., z wyłączeniem budynków, wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz pozwalający na zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, a także przy zachowaniu pozostałych ustaleń studium.³⁵

Istotną część zapisów zawartych w Studium, zwłaszcza w Kierunkach, stanowią ustalenia dotyczące ochrony poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego, które uwzględniają zapisy Uwarunkowań (co częściowo zostało przedstawione w niniejszej opinii), a także konsumują wskazania zawarte w Ekofizjografii (2017). Poniżej przytoczono szereg takich zapisów:

„W celu ochrony wód powierzchniowych i podziemnych ustala się:

- 1) zachowanie jak największego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przewidzianych pod zabudowę, [co poprawia możliwości zatrzymania wody opadowej w terenie, ograniczając tym samym ilość wód odprowadzanych do odbiornika]
- 2) zapewnienie możliwości podłączenia się budynków do sieci kanalizacji sanitarnej poprzez jej rozbudowę w terenach nie objętych systemem zbiorczego odprowadzania ścieków,
- 3) działania ograniczające zanieczyszczenie wód związkami chemicznymi, wykorzystywanymi w rolnictwie,
- 4) egzekwowanie obowiązku systematycznego opróżniania zbiorników bezodpływowych na terenach nie objętych systemem kanalizacji,
- 5) zakaz lokalizacji nowej zabudowy w odległości mniejszej niż 15 m od cieków wodnych, licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej,
- 6) z uwagi na położenie gminy częściowo w strefie Głównych Zbiorników Wód Podziemnych - GZWP 433 „Doliny rzeki Wisłoka” - prowincji karpackiej i proponowanego obszaru ochronnego GZWP 433, (obejmującej całą dolinę Ropy wraz z przyległymi zboczami) zakazuje się prowadzenia gospodarki wodno – ściekowej powodującej zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych,
- 7) zachowanie funkcji korytarzy ekologicznych wzdłuż cieków wodnych.³⁶

Wszystkie powyższe zapisy mają znaczący wpływ na jakość i możliwości ochrony wód powierzchniowych i gruntowych.

„W celu ochrony przyrody ustala się:

- 1) zachowanie systemu naturalnych powiązań przyrodniczych, niezbędnych dla utrzymania ciągłości przestrzennej obszarów biologicznie czynnych;

³⁵ Ibid., s. 23

³⁶ Część II: Kierunki zagospodarowania przestrzennego, s. 25

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

- 2) zachowanie korytarzy ekologicznych przebiegających przez Gminę Biecz, stanowiących część korytarzy ekologicznych o randze regionalnej, łączących Beskid Sądecki i Beskid Niski z kompleksami leśnymi Pogórza Ciężkowickiego;
- 3) zachowanie naturalnego zróżnicowania występujących ekosystemów: łąkowych, przywodnych, wodnych i leśnych;
- 4) zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, utrzymanie i kształtowanie walorów krajobrazowych terenów, stanowiących korytarze ekologiczne (doliny cieków i lasy);
- 5) zachowanie i uzupełnienie obudowy biologicznej, tworzonej przez zespoły leśne, zieleń łągową, zarośla oraz trwałe użytki zielone z zadrzewieniami i zakrzewieniami, położonymi w terenach dolin rzeki Ropy oraz pozostałych cieków wodnych, zlokalizowanych na terenie gminy;
- 6) zachowanie istniejących oraz możliwość uzupełnień enklaw zadrzewień i zakrzewień śródpolnych jako łączników ekologicznych systemu przyrodniczego gminy;
- 7) zachowanie w naturalnym stanie (bez zadrzewiania) torfowisk, mokradel i oczek wodnych;
- 8) w całym obszarze objętym studium obowiązuje zakaz lokalizacji farm wiatrowych.³⁷

Warto zwrócić uwagę na wyszczególniony punkt, dotyczący ochrony korytarzy ekologicznych, w którym zapisano konieczność utrzymania ich ciągłości. **Szczególnie istotny zapis dotyczy zakazu tworzenia betonowych nabrzeży, który w przypadku sporządzania planu miejscowego będzie zabezpieczał naturalne koryta rzeczne przed zabetonowaniem i co za tym idzie wyniszczeniem bioróżnorodności.** Zapisy te przytoczono poniżej:

„W celu ochrony korytarzy ekologicznych ustala się:

- 1) utrzymanie ciągłości przestrzennej ekosystemu dolinnego, ochrony starorzeczy, lasów łągowych i zarośli wiklinowych, ekosystemów łąkowych, rekultywacji, jak również zagospodarowanie przyrodnicze zdegradowanych fragmentów doliny w celu zabezpieczenia bioróżnorodności i zachowania korytarza dla migracji cennych gatunków roślin i zwierząt;
- 2) utrzymanie naturalnej roślinności łąkowej w dolinach rzecznych lub też jej odbudowanie, względnie tworzenie zarośli wierzbowych;
- 3) zakaz stosowania w regulacji cieków wodnych tzw. „żłobów betonowych”, nie dopuszcza się tworzenia wysokich betonowych nabrzeży i głęboko wciętych obetonowanych ujściowych fragmentów dopływów; nowoprojektowane przeprawy mostowe powinny uwzględniać przejścia dla zwierząt zarówno dużych jak i małych;
- 4) w zakresie infrastruktury technicznej – w miarę możliwości wykluczenie prowadzenia napowietrznych linii elektrycznych, wskazane stosowanie linii kablowych;
- 5) wszelkie przebudowy, rozbudowy, modernizacje dróg i linii kolejowych istniejących lub budowa nowych szlaków komunikacyjnych powinny uwzględniać przejścia dla zwierząt zapewniające możliwości migracji zwierząt przez drogi i linie kolejowe;
- 6) nakaz utrzymania jak największej powierzchni terenów otwartych i wolnych od zainwestowania terenów rolnych, stanowiących rejonu newralgiczne dla zachowania ciągłości korytarza;
- 7) ograniczenie grodzenia terenów turystycznych i rekreacyjnych, ewentualne ogrodzenia winny mieć prześwity o odpowiedniej średnicy, tak by umożliwić przemieszczanie się mniejszych zwierząt – wymagane jest zapewnienie ciągłości funkcjonowania korytarza; preferowane ogrodzenia z żywopłotu;
- 8) wyznacza się pasy zadrzewień, o kierunku zgodnym z przebiegiem korytarza o szerokości co najmniej 20 - 30 m, które należy zagospodarować roślinnością niską i wysoką;
- 9) w obszarach zwartej zabudowy, zakaz grodzenia terenów przylegających do cieków wodnych, od strony rzeki lub potoku, w odległości mniejszej niż 5,0 m, w razie konieczności lokalizacji ogrodzenia należy zastosować ogrodzenia z żywopłotów z pozostawionymi prześwitami;

³⁷ Ibid., s. 30

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

- 10) w nowoprojektowanych obszarach zwartej zabudowy wyznacza się przesmyki niepodlegające zainwestowaniu (o szerokości przynajmniej 50-100m) umożliwiające migrację zgodnie z kierunkiem korytarza;
- 11) w nowoprojektownych budynkach, zwłaszcza usługowych, w miarę możliwości należy ograniczać stosowania dużych, przeszklonych płaszczyzn, z uwagi na bezpieczeństwo poruszających się na niewielkich wysokościach ptaków o małych i średnich rozmiarach ciała, żerujących na polach uprawnych;
- 12) w całym obszarze objętym studium obowiązuje zakaz lokalizacji farm wiatrowych o mocy przekraczającej 100 kW;
- 13) w pasie korytarza ekologicznego obowiązuje zakaz lokalizacji naziemnych elektrowni fotowoltaicznych oraz farm wiatrowych;
- 14) wyznaczanie nieprzekraczalnych linii zabudowy, w sposób umożliwiający ukształtowanie odpowiednio szerokiej strefy ekotonowej, na granicy z drobnopowierzchniowymi lasami.³⁸

Wytyczne zawarte w Kierunkach..., związane z ochroną przyrody są szczególnie istotne w odniesieniu do części związanej z zagadnieniami przyrodniczymi niniejszej opinii. Należy stwierdzić, że zdecydowanie odnoszą się w pełni do wskazań zawartych w Ekofizjografii. Ponadto zawierają zapisy związane z wymogami ustawowymi. W przytoczonych powyżej ustaleniach Studium, zwraca uwagę szczególna dbałość o zachowanie możliwości przejść dla zwierząt i poszanowanie dla lokalnej fauny. Przedstawione powyżej zapisy wpływają znacząco na możliwości ochrony przyrody i środowiska, nie uniemożliwiają jednocześnie inwestycji związanych zarówno z poprawą warunków bytowych mieszkańców, jak i z poprawą sytuacji społeczno- gospodarczej Gminy.

Prognoza oddziaływania na środowisko Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz 2017

Prognoza zawiera ocenę wpływu zapisów Studium na poszczególne komponenty środowiska, w tym na zasoby przyrodnicze. Stwierdzono tu, że ustalenia studium utrzymują istniejące elementy systemu przyrodniczego obszaru opracowania, a także wprowadzają tereny w których umożliwiono poprawę warunków przyrodniczych poprzez m.in. wprowadzenie dolesień. Jak już wspomniano w części dotyczącej zagadnień krajobrazowych, Prognoza... zawiera opis dwóch wariantów określających możliwy wpływ jego zapisów na walory m.in. przyrodnicze Gminy Biecz. Wariant opisujący sytuację, w której Gmina nie posiada aktualnego dokumentu Studium podkreśla możliwość pogłębiania się negatywnych zjawisk związanych m.in. z rozpraszaniem zabudowy, które to szczególnie mogłyby zakłócić ciągłość korytarzy ekologicznych czy też pośrednio wpłynąć na zmniejszenie bioróżnorodności.

„Istniejący układ urbanistyczny sołectw charakteryzuje się w dużej mierze przypadkowością w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenów, architektura jest zróżnicowana w zakresie formy i parametrów zabudowy. W wielu częściach gminy rozplanowanie zabudowy nabiera cech zabudowy chaotycznej.”³⁹

Natomiast wariant przedstawiający możliwe skutki uchwalenia Studium w obowiązującym kształcie stwierdza:

„Zasadnicza różnica pomiędzy obecnym kształtem przestrzeni (zwłaszcza w sołectwach), a przewidzianym w nowym projekcie studium polega na uporządkowaniu i rozdzieleniu funkcji mieszkaniowych i inwestycyjnych, przy jednoczesnym zapewnieniu należytej obsługi komunikacyjnej terenów.”⁴⁰

³⁸ Ibid., s. 31

³⁹ Prognoza oddziaływania na środowisko Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz 2017, s.79

⁴⁰ Ibid., s. 79

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Szczególnie istotne jest, że w Prognozie zwrócono uwagę na nowe regulacje z zakresu ochrony środowiska, które przekładają się również na ochronę przyrody.

„Wprowadzenie nowych regulacji z zakresu ochrony środowiska, w tym min. instalacji systemów grzewczych, obsługi wod.-kan., jak też zasad gospodarki odpadami jest pożądane m.in. ze względu na zmiany legislacji w tym zakresie, jak też sukcesywne podwyższanie się standardu życia mieszkańców”.⁴¹

Jak już wyżej zaznaczono, warto zwrócić uwagę, że **opisywane w prognozie ewentualne skutki realizacji zapisów Studium są rozważane zarówno w kontekście przyrodniczo -środowiskowym jak i społeczno- gospodarczym, jednoznacznie oceniając negatywne oddziaływanie na środowisko jako stosunkowo niewielkie, zwłaszcza w kontekście możliwości rozwojowych.** Jednocześnie zwraca się uwagę na szereg zapisów, w których widać szczególną dbałość o ochronę przyrody i środowiska. Wskazano tu pozytywne oddziaływanie, związane z uporządkowaniem zabudowy i ochroną szeregu wartości przyrodniczych.

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Jak już wyjaśniono w części poświęconej zagadnieniom krajobrazowym, sytuacja planistyczna w Gminie jest złożona. **Należy stwierdzić, że obecnie obowiązujące plany miejscowe⁴² w odniesieniu do ochrony przyrody zawierają zapisy, które wymagają znacznego zaktualizowania i uzupełnienia.** Liczne zmiany przepisów prawnych, i uchwalenie w 2017 r. obowiązującego Studium spowodowało, że to właśnie Studium zawiera bardziej precyzyjne i aktualne ustalenia w odniesieniu do ochrony przyrody. Szczególnie istotne ustalenia dotyczą obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami” (kod: PLH180052), który został ustanowiony już po uchwaleniu obowiązującego planu. Jak przedstawiono powyżej, Studium zawiera szereg zapisów stanowiących o ochronie tego obszaru, które są spójne zarówno z ustaleniami nadrzędnymi, jak i z wytycznymi przedstawionymi w Ekofizjografii.

Spójność z innymi dokumentami planistycznymi

Spójność z innymi dokumentami planistycznymi⁴³ w zakresie zagadnień związanych z ochroną przyrody została zachowana w przypadku Studium. **Jednoznacznie stwierdzono, że obowiązujące Studium uwzględnia zapisy i wymagania ww. dokumentów, wskazując konieczność wprowadzenia odpowiednich zapisów w procedowanych obecnie zmianach planów miejscowych.** Równocześnie stwierdza się, że obowiązujące plany miejscowe wymagają znacznych uzupełnień i aktualizacji zapisów, zwłaszcza w odniesieniu do obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami” oraz uzupełnień i aktualizacji związanych zarówno ze zmianami przepisów prawnych jak i sytuacji planistycznej w Gminie.

ZAGADNIENIA PLANISTYCZNE

Analizę Studium i planów miejscowych poprzedzała weryfikacja dokumentów nadrzędnych oraz powiązanych pod kątem spójności. Dokumenty te wymieniono poniżej.

- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Gminy Biecz” przyjęte uchwałą nr XV/171/99 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 29 grudnia 1999 r. i zmienione uchwałą Nr VII/74/2003 RM w Bieczu,

⁴¹ *Ibid.*, s. 80

⁴² Zestawione w tabeli na początku niniejszego opracowania, s.2-10

⁴³ Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (M.P. z 2012 r. poz. 252); Plan Zagospodarowania Województwa Małopolskiego (2003); Strategia Rozwoju Województwa Małopolskiego 2011 – 2020; Zintegrowana strategia rozwoju powiatu gorlickiego. Realizacja i modyfikacja zadań na lata 2014 – 2020; Program ochrony środowiska dla powiatu gorlickiego na lata 2008 – 2016.

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

- Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (M.P. z 2012 r. poz. 252),
- Plan Zagospodarowania Województwa Małopolskiego (2003),
- Strategia Rozwoju Województwa Małopolskiego 2011 – 2020,
- Zintegrowana strategia rozwoju powiatu gorlickiego. Realizacja i modyfikacja zadań na lata 2014 – 2020,
- Program ochrony środowiska dla powiatu gorlickiego na lata 2008 – 2016 ,
- Lokalny Program Rewitalizacji Miasta Biecz (2008 r.),
- Uchwała nr XXX/343/2017 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 3 marca 2017 r. w sprawie wyznaczenia obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji w Gminie Biecz;
- Uchwała nr XXXI/353/2017 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 30 marca 2017 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia Gminnego Programu Rewitalizacji na lata 2016 – 2023 dla Gminy Biecz;
- Uchwała Nr XXXIV/392/2017 r. Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 29 maja 2017 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Rewitalizacji na lata 2016 – 2023.
- „Rozpoczynamy nowy złoty wiek Biecza. Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Biecz w perspektywie do 2025 roku”,
- Program Ochrony Powietrza z Planem Gospodarki Niskoemisyjnej, przyjęty uchwałą Nr XIV/171/2015 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 28 grudnia 2015 r. z późniejszymi zmianami,
- Plan Odnowy Miejscowości Bugaj na lata 2010 – 2017,
- Plan Odnowy Miejscowości Rożnowice lata 2010 – 2017

Zgodnie z art. 3 ustawy o ochronie przyrody, cele ochrony przyrody realizowane są przez Studium, plany miejscowe oraz Strategie rozwoju gminy. Analiza tych dokumentów jak i dokumentów nadrzędnych, jednoznacznie wskazała, że obowiązujące Studium uwzględnia zapisy i wymagania ww. dokumentów, wskazując konieczność wprowadzenia odpowiednich zapisów w procedowanych obecnie zmianach planów miejscowych. Zatem spójność z innymi dokumentami planistycznymi⁴⁴ w wymaganym zakresie została zachowana w przypadku obowiązującego Studium. Równocześnie stwierdza się że obowiązujące plany miejscowe wymagają znacznych uzupełnień i aktualizacji związanych zarówno ze zmianami przepisów prawnych jak i sytuacji planistycznej w Gminie, jednak jak już wspomniano Rada Miejska w Bieczu podjęła stosowną uchwałę i przystąpiła do zmiany planów miejscowych.

Większość najistotniejszych zapisów związanych z ochroną przyrody i krajobrazu, z analizowanych dokumentów została już omówiona powyżej. Bardzo istotna część związana ściśle z bezpośrednimi wytycznymi dotyczącymi parametrów zabudowy jak i wskaźnikami warunkującymi możliwości zagospodarowania w obszarze Gminy została przedstawiona poniżej. Warto zauważyć, że ta część zapisów wpływa zarówno na ochronę przyrody, krajobrazu jak i jakość środowiska.

Informacje i wskazania dotyczące zagadnień planistycznych na podstawie Ekofizjografii Gminy Biecz:

Informacje i wskazania dotyczące zagadnień planistycznych zawarte w Ekofizjografii Gminy Biecz, w większości zostały przytoczone w dwóch powyższych częściach niniejszego opracowania. Warto jednak zauważyć że w odniesieniu do możliwości inwestycyjnych na terenie Gminy zapisy te odnoszą się przede wszystkim do zjawisk wykluczających lub ograniczających tereny, które mogą być przeznaczone do zabudowy i zainwestowania. Szczególnie istotne w tym przypadku są zapisy dotyczące terenów osuwiskowych i zagrożonych ruchami masowymi, terenów zagrożonych powodzią i obciążonych

⁴⁴ Jak wyżej

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

ryzykiem powodziowym, a także terenów złóż kruszyw, ropy naftowej, gazu ziemnego i związanych z nimi stref ochronnych.⁴⁵

W Gminie Biecz występują tereny zagrożone powodzią, w rozumieniu przepisów ustawy Prawo wodne i koncentrują się wzdłuż rzeki Ropy w miejscowościach Biecz, Libusza, Grudna Kępska, Korczyzna i nieznacznie w Strzeszynie. Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje konieczność uwzględniania tych obszarów w dokumentach planistycznych z zakresu zagospodarowania przestrzennego, aktach prawa miejscowego, orzeczeniach administracyjnych a w szczególności, co istotne z punktu widzenia niniejszej opinii:

- art. 10 ust. 2 pkt 11 – w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy określa się obszary szczególnego zagrożenia powodzią;
- art. 15 ust. 2 pkt. 7 – w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego określa się obowiązkowo m.in. granice i sposoby zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią;

Stąd, dane dotyczące zagrożenia i ryzyka powodziowego, zostały wprowadzone do obowiązującego Studium na podstawie map przekazanych Gminie w 2016 r. w skutek czego wynika konieczność zaktualizowania m.in. w tym zakresie obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Wyznaczenie terenów zagrożenia i ryzyka powodziowego pociąga za sobą szereg wymogów określonych w ustawie Prawo wodne.

Weryfikacja zapisów

Zapisy Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Biecz przyjętego uchwałą Nr XXXVI/410/2017 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 4 sierpnia 2017r. dotyczące możliwości rozwoju Gminy oraz parametrów i wskaźników warunkujących możliwości inwestycyjne w obszarze Gminy.

Część I: Uwarunkowania

W części Studium dotyczącej Uwarunkowań przedstawiono szereg możliwości i mocnych stron rozwoju Gminy, zwrócono także uwagę na potencjał jaki daje położenie i lokalne uwarunkowania dla ewentualnych przyszłych mieszkańców. Spostrzeżenia te są szczególnie istotne w odniesieniu do analiz wykonanych na potrzeby bilansu zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne, przedstawionego w dalszej części opracowania.

„Uwarunkowania sprzyjające rozwojowi gminy:

- *Uwarunkowania sprzyjające rozwojowi turystyki:*

Potencjał Biecza leży przede wszystkim w turystyce, opartej na dziedzictwie historii i kultury, a także walorach krajobrazowych obszaru. Pod względem atrakcyjności turystycznej Gmina Biecz wypada korzystnie na tle innych gmin powiatu gorlickiego i regionu nowosądeckiego, niestety jest to potencjał w dużej mierze niewykorzystany, zwłaszcza w aspekcie niedostatecznej promocji i poziomu infrastruktury turystycznej gminy.

Wśród mocnych stron Biecza sprzyjających rozwojowi turystyki należy wskazać:

- *występowanie wysokich walorów środowiska kulturowego i przyrodniczego w gminie i regionie,*
- *położenie na tle istotnych połączeń komunikacyjnych regionu (szybki i wygodny dojazd),*
- *relatywnie bliskie sąsiedztwo dużych miast regionu, umożliwiające kształtowanie oferty turystycznej weekendowej i biznesowej dla mieszkańców sąsiednich dużych miast i firm działających na ich terenie.*

⁴⁵ s. 11 - 17 niniejszej opinii

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

▪ Uwarunkowania sprzyjające osiedlaniu się na terenie gminy:

- dobre skomunikowanie gminy drogami: krajową, wojewódzką oraz dogodne połączenia komunikacją zbiorową z Nowym Sączem i Krakowem,
- walory historyczne oraz przyrodniczo – krajobrazowe jako czynnik zwiększający atrakcyjność gminy jako miejsca zamieszkania,
- oferta opieki zdrowotnej i oferta edukacyjna na dobrym poziomie, odpowiadającym bieżącym potrzebom mieszkańców,
- polityka przestrzenna gminy realizowana prawie w całości w oparciu o plany miejscowe, zapewniająca ochronę przed niekontrolowanym rozwojem zabudowy,
- niewykorzystane jeszcze rezerwy wśród terenów przeznaczonych pod zabudowę w obowiązujących planach miejscowych, stwarzające możliwość wyznaczenia nowych terenów dla działalności gospodarczych bez konieczności znacznego poszerzania terenów zabudowy kosztem terenów otwartych pełniących funkcje przyrodnicze,
- duże rezerwy terenowe pod zabudowę mieszkaniową i mieszkaniowo-usługową,
- możliwość dokonywania przekształceń w strukturze funkcjonalno-przestrzennej gminy w celu umożliwienia realizacji ważnych dla gminy inwestycji komercyjnych,
- zachowane w obszarze gminy rezerwy terenów pod rozbudowę układu drogowego,
- położenie gminy w obrębie ważnych szlaków komunikacyjnych, w tym drogi krajowej nr 28, sprzyjające rozwojowi usług, w tym także usług związanych z transportem i komunikacją,
- występowanie terenów o korzystnych warunkach topoklimatycznych i gruntowych dla lokalizacji zainwestowania,
- systematyczny wzrost liczby podmiotów gospodarki narodowej sektora prywatnego.⁴⁶

Warto zauważyć że Autorzy Studium wymieniając wartości, w oparciu o które, może rozwijać się Gmina zwrócili uwagę zarówno na prowadzoną dotychczas politykę przestrzenną, która regulowała możliwości zabudowy, jak i na wartości przyrodniczo – krajobrazowe, które powinny pozostać chronione nie tylko w związku z wymogami prawnymi, ale także jako ogromna wartość sprzyjająca możliwościom rozwojowym obszaru. Autorzy Studium zwrócili także uwagę na istotne uwarunkowania stanowiące utrudnienia dla rozwoju Gminy. Te uwarunkowania również bezpośrednio wiążą się z analizami potrzebnymi dla wykonania bilansu zapotrzebowania na nowe tereny przeznaczone do zabudowy i zainwestowania.

„ Uwarunkowania stanowiące utrudnienia dla rozwoju gminy:

- konieczność inwestowania w rozbudowę i modernizację urządzeń sieciowych,
- występowanie zagrożenia powodziowego,
- występowanie zagrożeń geologicznych,
- spadek liczby osób w wieku przedprodukcyjnym, potwierdzający niekorzystną tendencję starzenia się społeczności lokalnej (podobnie do sytuacji w całej Polsce),
- niezadawalający poziom rozwoju gospodarki turystycznej, w tym niedostatecznie rozwinięta baza noclegowa i gastronomiczna,
- przedsiębiorczość mieszkańców gminy Biecz w porównaniu do innych gmin powiatu gorlickiego – wskaźnik podmiotów w rejestrze REGON na 10 tys. ludności w wieku produkcyjnym w 2014 r. wyniósł 849, w stosunku do średniej powiatu: 1132 (6 miejsce spośród 10 gmin powiatu gorlickiego),
- udział bezrobotnych zarejestrowanych w stosunku do liczby ludności w wieku produkcyjnym (8,9%) nieznacznie większy w porównaniu do analogicznego wskaźnika dla powiatu gorlickiego (8,4%),
- zagrożenie zanieczyszczeniem powietrza oraz wód powierzchniowych i podziemnych,

⁴⁶ Część I: Uwarunkowania, s. 124-125

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

–zagrożenie hałasem – największe dla terenów położonych w sąsiedztwie DK 28, DW 980 oraz linii kolejowej.”⁴⁷

Wymienione niekorzystne uwarunkowania są istotne dla wykonania zarówno analizy społeczno-gospodarczej jak i dla prognozy demograficznej. Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym powinny być uwzględniane w Studium. Autorzy Studium przeanalizowali aktualny stan zainwestowania obszaru gminy, analizując również możliwości wypełnienia nową zabudową terenów już wyznaczonych w obowiązujących planach miejscowych, a jeszcze niezabudowanych. Ponadto przeprowadzili analizę stanu ładu przestrzennego, podsumowując: „Na podstawie analizy urbanistycznej przeprowadzonej na terenie gminy stan ładu przestrzennego przedstawia się następująco:

- *Miasto Biecz stanowi najbardziej zurbanizowaną część gminy – jest to jedno z najstarszych miast małopolski, pełniące przed wiekami ważną rolę w systemie zarządzania krajem oraz regionem, z uwagi na położenie przy ważnych szlakach komunikacyjnych. W obszarze miasta dominują zabytkowe założenia i obiekty, w tym głównie zespół staromiejski Biecza, relikty grodziska i osady przedlokacyjnej.*
- *Miasto Biecz stanowi ok. 18% powierzchni gminy i pełni wiodącą rolę w układzie osadniczym. Charakteryzuje je zwarta zabudowa śródmiejska mieszkaniowo – usługowa, typowa dla zabytkowych układów urbanistycznych. Poza zabytkowym centrum dominuje zabudowa jednorodzinna, z elementami zabudowy wielorodzinnej. Zabudowa miasta skupia się ponadto wzdłuż głównych tras komunikacyjnych łączących poszczególne sołectwa z Bieczem.*
- *Zabudowa o charakterze przemysłowym i produkcyjnym koncentruje się w południowej części miasta, na południe od ulicy 3 Maja i trakcji kolejowej.*
- *Zabudowa w sołectwach charakteryzuje się pasmowym układem osadniczym, dominuje rozproszona zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i zagrodowa, z wbudowanymi usługami agroturystycznymi, koncentrująca się głównie wzdłuż dróg lokalnych oraz DW 980. Znaczący procent stanowi również zabudowa rekreacyjna i lotniskowa.*
- *Istotne znaczenie w układzie przestrzennym obszaru mają tereny rolne i otwarte oraz tereny leśne, jak również dolina rzeki Ropa. Tereny te stanowią część obszaru Natura 2000, jak również naturalne korytarze ekologiczne gminy, o znaczeniu regionalnym.*
- *Każda z jednostek osadniczych posiada własne centrum usługowe, skupione najczęściej w sąsiedztwie kościoła, szkoły, lub sklepu. Przy czym tę przestrzeń publiczną charakteryzuje przypadkowość i brak systemowych rozwiązań.*
- *Układ urbanistyczny sołectw charakteryzuje się w dużej mierze przypadkowością w zakresie zabudowy i zagospodarowania terenów, architektura jest zróżnicowana w zakresie formy i parametrów zabudowy. W niektórych częściach gminy rozplanowanie zabudowy nabiera cech zabudowy chaotycznej.*
- *Poprawa wizerunku miasta i gminy Biecz powinna następować poprzez zwiększenie udziału zabudowy zorganizowanej przestrzennie i uzupełnianie istniejącej zabudowy (wypełnianie luk budowlanych). Polityka przestrzenna gminy powinna być ukierunkowana na przeciwdziałaniu rozpraszania się zabudowy, jak też ujednoczenia warunków realizacji zabudowy (parametry, wskaźniki, ograniczenia w zabudowie), przy jednoczesnej ochronie terenów niezurbanizowanych, jak też krajobrazu kulturowo – przyrodniczego, jako stanowiącego największy atut gminy.”⁴⁸*

Ponownie zwraca tu uwagę podkreślenie znaczenia wartości przyrodniczo – krajobrazowych. Warto jednak również zauważyć, że **mowa tu o zagęszczeniu istniejącej zabudowy, pomimo wskazań zawartych w Ekofizjografii, aby nie zagęszczać znacząco już istniejącej zabudowy. Należy stwierdzić że**

⁴⁷ Ibid., s. 125

⁴⁸ Ibid., s. 21 -22

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

zarówno ze względów formalno- prawnych, jak i ekonomicznych zapis ten jest zdecydowanie korzystny. Ponadto, zapobieganie rozpraszaniu zabudowy, poprzez jej odpowiednie i racjonalne zagęszczenie, zdecydowanie sprzyja ochronie terenów otwartych, co w połączeniu z pozostałymi zapisami Studium wpływa korzystnie na ochronę przyrody i krajobrazu.

Kolejnym istotnym elementem analiz wykonanych na potrzeby bilansu zapotrzebowania na nowe tereny inwestycyjne w Gminie jest analiza demograficzna. Poniżej przedstawiono dane zebrane przez Autorów Studium.

„Tab. 1 Liczba ludności w gminie Biecz wg płci w latach 2010-2014
(wg faktycznego miejsca zamieszkania).

Liczba ludności	2010	2011	2012	2013	2014
ogółem	17081	17095	17052	17012	17000
mężczyźni	8385	8401	8384	8380	8389
kobiety	8696	8694	8668	8632	8611

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych BDL GUS.

Natomiast liczba ludności wykazywana w ewidencji Urzędu Miasta w Bieczu jest wyższa w każdym roku o nieco ponad 300 osób w stosunku do wartości wykazywanych przez GUS i w 2014 roku miała wynosić 17320 osób. Ze względu na szczegółowość oraz porównywalność danych w dalszej części wykorzystywane są dane raportowane przez GUS.⁴⁹

Przedstawione w Studium analizy, wykonane w celu opracowania prognozy demograficznej podsumowano następująco:

„Prognozowany spadek ludności gminy Biecz do 2045 roku o 1664, czyli o 9,8% procent w stosunku do stanu na koniec 2014 roku jest zbliżony z prognozą ogólnopolską, gdzie spadek wynosi 9,5% (prognoza dla Polski w 2045 roku to 34,817 mln wobec 38,461 mln osób na koniec 2014 roku).⁵⁰

Prognoza demograficzna, jak już wspomniano jest jednym z elementów branych pod uwagę przy opracowaniu bilansu zapotrzebowania na nowe tereny przeznaczone pod zabudowę.

Część II – Kierunki zagospodarowania przestrzennego

„Kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy są zgodne ze wskazaniem „Strategii Rozwoju Lokalnego Gminy Biecz w perspektywie do 2025” roku oraz realizują zapisaną w niej misję i wizję rozwoju:

- **Misja:** *Rozpoczynamy nowy złoty wiek Biecza.*
- **Wizja:** *<<Gmina Biecz to miejsce, gdzie mieszkańcy dla rozwoju społecznego i gospodarczego wykorzystują historyczne i kulturowe dziedzictwo złotych wieków, poprzez:
 - wzmacnianie świadomości lokalnej i integracji,
 - wzrost wiedzy oraz kompetencji społecznych i ekonomicznych mieszkańców,
 - rozwój zrównoważonej gospodarki turystycznej i lokalnej przedsiębiorczości>>.*⁵¹

Realizacja możliwości rozwojowych Gminy wskazana zarówno w Strategii Rozwoju Lokalnego Gminy Biecz w perspektywie do 2025, jak i we wspomnianych już dokumentach nadrzędnych jest ściśle związana z zapisami Studium, których z kolei zgodnie z art. 20 ust.1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie może naruszać plan miejscowy. Stąd zapisy Studium są tak istotne i mają przełożenie zarówno na realizację założeń rozwojowych Gminy jak i na ochronę cennych

⁴⁹ Ibid., s. 51

⁵⁰ Ibid., s. 123

⁵¹ Część II: Kierunki zagospodarowania przestrzennego, s.3

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

wartości przyrodniczych, krajobrazowych, środowiskowych i kulturowych. W związku z powyższym **należy zaznaczyć, że obowiązujący dokument Studium uwzględnia założenia Strategii Rozwoju...**

Obszar Gminy został w Studium podzielony na sześć głównych stref (A,B,C,D,E,F) ze znacznie zróżnicowanymi możliwościami zabudowy i zainwestowania w poszczególnych strefach. W związku z tym, że w niniejszej opinii omówiono już zapisy dotyczące stref przyrodniczych E (w ramach której wyznaczono dwie podstrefy: „Strefa E1 – związana z rozwojem funkcji rolniczej na terenach wyposażonych w najlepsze warunki do utrzymywania i rozwoju funkcji rolniczej gminy; Strefa E2 – związana z rozwojem funkcji rolnej i leśnej, często występującej w mieszanych strukturach obszarowych”⁵² i F, (w której „(...)Obszary (...) powinny być chronione przed nieuzasadnionym rozwojem zabudowy, zwłaszcza rozproszonej”⁵³) w tej części opinii skupiono się na strefach w których dopuszczono rozwój zabudowy.

„1) Strefa A – strefa osadnicza centralna związana z rozwojem funkcji mieszkaniowo – usługowej.

Celem polityki przestrzennej w tej strefie jest uporządkowanie struktury funkcjonalno – przestrzennej i poprawa jakości życia mieszkańców, ze wzbogaceniem wartości użytkowych istniejącego zagospodarowania mieszkaniowo – usługowego i z zachowaniem wartości kulturowych oraz tworzenie warunków do rozwoju usług, mieszkalnictwa i działalności gospodarczej.

2) Strefa B – strefa związana z rozwojem funkcji przemysłowo – produkcyjno – usługowej.

Celem polityki przestrzennej jest aktywizacja gospodarcza obszaru, kształtowanie inwestycyjnych lokalnych centrów gminy, utrzymanie istniejących terenów komercyjnych, ich rozwój w zakresie nowych technologii i modernizacja istniejących obiektów i infrastruktury.

3) Strefa C – strefa osadnicza związana z rozwojem funkcji mieszkaniowo – usługowej.

W ramach strefy C wydzielono następujące podstrefy:

- C1 – strefa rozwoju funkcji mieszkaniowo – usługowej o średniej intensywności zabudowy,
- C2 – strefa rozwoju funkcji mieszkaniowo – usługowej o niskiej intensywności zabudowy, obejmująca tereny zlokalizowane w obrębie i bezpośrednim sąsiedztwie strefy ochrony krajobrazu.

Celem polityki przestrzennej w strefie C jest stworzenie dogodnych warunków funkcjonowania istniejącej i możliwości lokalizacji nowej zabudowy mieszkaniowej i usługowej.

Strefa ta obejmuje tereny o średniej i niskiej intensywności zabudowy i zróżnicowanym charakterze.

W strefie C wskazane jest prowadzenie działań związanych z porządkowaniem istniejących układów przestrzennych i kształtowaniem ładu przestrzennego. Wskazując nowe tereny pod rozwój zainwestowania należy przede wszystkim racjonalnie gospodarować przestrzenią i dążyć do unikania konfliktów, wynikających z różnego przeznaczenia terenu.

4) Strefa D – strefa związana z rozwojem funkcji rekreacyjno – turystyczno – sportowej.

Strefa D charakteryzuje się koncentracją terenów zielonych. Obejmuje tereny wyłączane z zabudowy, z dopuszczeniem lokalizacji urządzeń z zakresu turystyki, sportu i rekreacji (typu: boiska, korty, place zabaw, parki linowe, itp.) oraz tymczasowych urządzeń i obiektów związanych z bieżącą obsługą funkcji oraz organizacją imprez masowych.

Celem polityki przestrzennej gminy i kierunków działań w zakresie przekształceń funkcjonalno – przestrzennych jest zadanie stworzenia atrakcyjnego, nieingerującego w środowisko przyrodnicze, zaplecza usługowego związanego z obsługą ruchu turystycznego.”⁵⁴

Strefa D dopuszcza przede wszystkim realizację obiektów bezpośrednio związanych z realizacją zapisanych w Strategii... i celach rozwoju Gminy w kierunku turystyki. Szczególnie istotne zapisy Studium... dotyczą wytycznych do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Część z tych

⁵² Ibid., s. 6

⁵³ Ibid., s. 6

⁵⁴ Ibid., s. 4-5

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

zapisów została już omówiona w niniejszej opinii⁵⁵, w związku z tym przytoczono tu najistotniejsze ze względów czysto planistycznych:

„ - W przypadku, kiedy studium dopuszcza w obrębie danego obszaru zróżnicowane funkcje w ramach podstawowego lub uzupełniającego kierunku rozwoju, w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego może nastąpić dodatkowe rozgraniczenie tych funkcji oraz doprecyzowanie ich lokalizacji i wzajemnych proporcji.

- Przy sporządzaniu planu miejscowego, w przypadku wydzielania odrębnych terenów, w których dominuje przeznaczenie pod funkcje określone jako uzupełniający kierunek rozwoju, należy przestrzegać zasady, aby łączna powierzchnia takich terenów w granicach obszaru określonego w studium nie przekraczała 50%⁵⁶

Takie zapisy uniemożliwiają wyznaczanie terenów w miejscowych planach o funkcjach niezgodnych z Kierunkami... ułatwiając utrzymanie ładu przestrzennego. Ponadto zwrócono uwagę na dopuszczenia, które są możliwe wyłącznie w sytuacji, kiedy nie kolidują z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz zachowują drożność korytarzy ekologicznych:

„ Każdorazowo w granicach wszystkich obszarów dopuszcza się:

- zachowanie, adaptację i przebudowę istniejącej zabudowy,
- lokalizację nowych oraz utrzymanie, przebudowę i rozbudowę istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dróg, ciągów pieszych, rowerowych, miejsc parkingowych, urządzeń wodnych,
- lokalizację nowych oraz utrzymanie, przebudowę i rozbudowę istniejących ścieżek rowerowych, szlaków turystycznych, ścieżek dydaktycznych, tras turystyki pieszej, konnej, rowerowej i narciarstwa biegowego,
- lokalizację nowych oraz utrzymanie, przebudowę i rozbudowę istniejących urządzeń turystycznych, typu: ławki, wiaty, pola biwakowe, miejsca widokowe, pomosty, kładki, parkingi terenowe, itp.,

wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych oraz pozwalający na zachowanie drożności korytarzy ekologicznych, a także przy zachowaniu pozostałych ustaleń studium. (...)⁵⁷

W zapisach Studium wyznaczono także tereny, w których wykluczono możliwość zabudowy:

„ 4.3 Tereny wyłączone z zabudowy

Nie dopuszcza się lokalizacji nowej zabudowy w obszarach, takich jak:

- 13) tereny zagrożone ruchami masowymi ziemi, w tym osuwiska aktywne ciągle i okresowo; dopuszcza się lokalizowanie zabudowy na ww terenach, po uprzednim uzgodnieniu z właściwymi organami,
- 14) obszary zlokalizowane w dorzeczu rzeki Ropy, w strefie zagrożenia powodziowego, w których występuje koncentracja terenów zielonych
- 15) obszary w obrębie stref przyrodniczych F1, F2, F3 (...)
- 16) obszary rolnicze R, przy czym zakaz nie dotyczy zachowania, rozbudowy, przebudowy i nadbudowy istniejącej zabudowy, w tym zabudowy zagrodowej (siedliskowej),
- 17) obszary WS – obszary wód powierzchniowych,
- 18) obszary położone w odległości mniejszej niż 15 m od cieków wodnych, licząc od górnej krawędzi skarpy brzegowej,
- 19) obszary położone w oznaczonej na rysunku studium nr 2 pt. „Kierunki zagospodarowania przestrzennego” odległości mniejszej niż 50 metrów od granic cmentarzy; zakaz zabudowy dotyczy (...)

⁵⁵ m.in. s. 11-17

⁵⁶ *Ibid.*, s. 23

⁵⁷ *Ibid.*, s. 18-19

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Ww. zakazy zabudowy nie dotyczą działań dopuszczonych w granicach wszystkich obszarów, takich jak:
(...)

9) zachowanie i adaptacja istniejącej zabudowy,

10) lokalizacja nowych oraz utrzymanie, przebudowa i rozbudowa istniejących sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, dróg, zbiorników małej retencji, urządzeń wodnych (...).⁵⁸

Przedstawione powyżej zapisy wpływają znacząco na możliwości ochrony przyrody i krajobrazu, a poprzez wyznaczenie poszczególnych stref powinny dodatkowo wpływać na poprawę ładu przestrzennego w Gminie. Niepokój może budzić zapis dla stref A i C, zgodnie z którym „Dopuszcza się lokalizację zabudowy w obrębie strefy (...) poza obszarami wskazanymi w stadium bezpośrednio pod zainwestowanie, (...) przy jednoczesnym zachowaniu ciągłości i struktury zabudowy, bez jej rozpraszania, oraz przy zapewnieniu obsługi komunikacyjnej terenów, dostępu do infrastruktury technicznej; parametry zabudowy jak dla zabudowy wyznaczonej w strefie.”⁵⁹ Tak sformułowany zapis umożliwi lokalizację nowej zabudowy niezależnie od wyznaczonych terenów o poszczególnych funkcjach. Jednak, przede wszystkim, tym zapisom towarzyszą zaostżenia regulujące rodzaj i parametry zabudowy, a ponadto ich realizacja jest możliwa jedynie w powiązaniu z pozostałymi ustaleniami Studium, które odpowiednio chronią tereny o wysokich wartościach przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych.

W ramach wyznaczonych stref poszczególne tereny zostały przeznaczone pod zainwestowanie konkretnymi rodzajami zabudowy, wyznaczono m.in. obszary zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (MN), obszary zabudowy mieszkaniowo – usługowej (M-U), obszary zabudowy mieszkaniowo – usługowej (MN-U), obszary zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (MW), obszary zabudowy mieszkaniowej (MN/MW), które obejmują tereny zarówno istniejącej jak i nowoprojektowanej zabudowy mieszkaniowej. W zależności od strefy w której są zlokalizowane, Studium wyznacza parametry zabudowy, która może być w nich lokalizowana. **Niektóre z nich, jak np. maksymalny wskaźnik powierzchni zabudowy może wydawać się (zwłaszcza w strefie A) stosunkowo wysoki. Należy jednak wziąć pod uwagę, że strefa ta jest określona w Studium jako strefa osadnicza centralna związana z rozwojem funkcji mieszkaniowo – usługowej, czyli najbardziej zurbanizowane tereny w Gminie.** Ponadto Studium wyznacza szereg terenów przeznaczonych zarówno pod zabudowę usługową jak i produkcyjną, w tym: obszary zabudowy usługowej (U), obszary usług publicznych (UP), obszary przestrzeni publicznej (PM), obszary usług kultu religijnego (UKr), obszary usług sportu, turystyki i rekreacji (U-TS), obszary produkcyjno–usługowe (P-U), obszary przemysłowo – gospodarcze (P), obszary produkcji nieuciążliwej (Pn). Obszary te obejmują w dużej mierze tereny już zainwestowane, ale także tereny nowoprojektowanej zabudowy. Warto zwrócić uwagę na zapisy dotyczące np. terenów oznaczonych symbolem U-TS, które „W przeważającej większości obszary U-TS stanowią tereny otwarte o wysokich walorach przyrodniczo – krajobrazowych.” W związku z czym wykluczono tu możliwość lokalizacji „wszelkich obiektów kubaturowych oraz pól biwakowych na prawym brzegu rzeki Ropy (powyżej ujścia potoku Dopływ spod Głębokiej) oraz na prawym brzegu Libuszanki.”⁶⁰ Podobnie jak w przypadku wspomnianych terenów mieszkaniowych, tak i **w odniesieniu do terenów oznaczonych symbolami U, UP, UKr i P, zwracają uwagę wysokie, przyjęte na poziomie nawet 60 i 70% maksymalne wskaźniki powierzchni zabudowy.** Jednak w przypadku terenów UP i UKr mamy do czynienia z terenami już zainwestowanymi i jest to głównie zapis stanu istniejącego, natomiast w odniesieniu do terenów oznaczonych symbolami U i P, należy zwrócić uwagę, że tereny te są zlokalizowane w strefach A i B, czyli w obszarach, które są oznaczone jako już zurbanizowane i przeznaczone do dalszego rozwoju poszczególnych funkcji zabudowy. Studium wyznacza także szereg terenów,

⁵⁸ Ibid., s. 23

⁵⁹ Ibid., s. 7

⁶⁰ Ibid., s. 18

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

w których zabudowa jest ograniczona lub wykluczona, jak: obszary rolnicze (R), obszary rolnicze z możliwością dolesień (Rd), obszary rolnicze z możliwością lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z OZE o mocy przekraczającej 100 kW(R_{PV}), obszary lasów (ZL), obszary dolesień (Zld), obszary zieleni chronionej(ZE), obszary zieleni urządzonej(ZP), obszary wód powierzchniowych (WS), obszary cmentarzy (ZC, ZCn). Warto zauważyć, że w tej grupie terenów jedynie w obszarach oznaczonych R dopuszczono utrzymanie i przekształcenia istniejącej zabudowy, z możliwością lokalizacji nowoprojektowanej. Zaznaczono jednak, że zabudowa ta nie może ingerować w ekosystem ponadto podkreślono, że obowiązuje tu nakaz ochrony zieleni łąkowej i użytków ekologicznych, a także zachowanie istniejących cieków i zbiorników wodnych. Dopuszczono także, możliwość budowy nowych zbiorników wodnych, w tym stawów hodowlanych, za wyjątkiem lokalizacji na gruntach I-III klasy bonitacyjnej oraz gruntach pochodzenia organicznego, wyłącznie w sposób niekolidujący z występowaniem cennych siedlisk przyrodniczych. Tym sposobem **pomimo umożliwienia zachowania podstawowej funkcji terenu zachowano ochronę terenów cennych przyrodniczo**. Wyznaczono także obszary oznaczone symbolami R_{PV} , w których dopuszczono możliwość lokalizacji urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, wraz z ich strefami ochronnymi związanymi z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Ponadto w tej grupie znajdują się tereny zieleni urządzonej (ZP, ZD), tereny cmentarzy (Zn, ZCn) oraz wód powierzchniowych, pozostałe tereny z tej grupy przeznaczono pod tereny otwarte, zalesione lub z możliwością dolesień. Obszary te mają na celu ochronę terenów cennych przyrodniczo, a także umożliwiają realizację wskazań z Ekofizjografii dotyczących m.in. zwiększenia powierzchni terenów leśnych. Kolejnym wyznaczonym Studium typem terenów są obszary i tereny górnicze, złoża kruszywa naturalnego, złoża kopaliny ilastej (PG), są to tereny obejmujące istniejące obszary i tereny górnicze oraz nowowydzielone tereny pod eksploatację i składowanie żwiru. Ostatnią grupę terenów wyznaczonych w Studium stanowią obszary komunikacji, dróg publicznych i niepublicznych oraz urządzeń obsługi komunikacji (KD), obszary kolejowe – tereny zamknięte (TK), obszary infrastruktury technicznej (IT). Obszary te obejmują zgodnie z oznaczeniem tereny niezbędne do funkcjonowania terenu zabudowanego i zainwestowanego – tereny komunikacji i infrastruktury technicznej. Studium określa maksymalne wskaźniki powierzchni zabudowy, maksymalne wskaźniki intensywności zabudowy, minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, maksymalną wysokość zabudowy, a także kształt i geometrię dachów oraz powierzchnie nowowydzielanych działek. Zaznaczono jednak, że:

„- W miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego dopuszcza się przyjęcie innych wskaźników, dotyczących zagospodarowania oraz użytkowania terenów niż określone w studium, jeśli uzasadnia to istniejący stan zagospodarowania.

- Dla pozostałych typów zabudowy, nieuwzględnionych w powyższej tabeli, w ustaleniach studium nie ustala się wskaźników, dotyczących zagospodarowania oraz użytkowania terenów. Odpowiednie wskaźniki należy ustalić w planie miejscowym z uwzględnieniem wymagań zachowania ładu przestrzennego.

- Dla zabudowy rekreacji indywidualnej odpowiednie wskaźniki należy przyjąć w planie miejscowym jak dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

- W przypadku dopuszczenia w planie miejscowym w granicach jednego terenu różnych rodzajów zabudowy, wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów należy przyjąć jak dla przeważającego rodzaju zabudowy, zgodnej z przeznaczeniem tego terenu.”⁶¹

Taki zapis umożliwia zastosowanie wskaźników o niższych wartościach niż przyjęte w przedstawionym w Studium zestawieniu⁶². Umożliwia jednocześnie dostosowanie zapisów planów miejscowych do istniejącego stanu zainwestowania, jeżeli zaistnieje taka konieczność.

⁶¹ Ibid., s. 22-23

⁶² Wymienione parametry zestawiono w Części II: Kierunki zagospodarowania przestrzennego na s. 20-22

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Istotne dla zachowania ładu przestrzennego są również zapisy:

„ - W studium wyznacza się obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości obejmujące miejscowość Raclawice w jej granicach administracyjnych.

- W studium nie wyznacza się terenów, na których dopuszcza się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m².⁶³

Należy stwierdzić, iż wyznaczenie obszarów wymagających scaleń i podziałów nieruchomości umożliwi bardziej racjonalne prowadzenie polityki przestrzennej, a kolejny zapis, w którym zaznaczono brak wyznaczenia terenów na których dopuszcza się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² zabezpiecza obszar Gminy przed powstawaniem rozległych terenów naruszających charakter i skalę lokalnej zabudowy. Kolejny szczególnie istotny zapis stanowi, iż cały obszar Gminy został wskazany do objęcia planem miejscowym.

Jak już wspomniano powyżej niezmiernie istotną częścią zapisów Studium jest część dotycząca bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę. Na potrzeby sporządzenia bilansu, zgodnie z wymogami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, Autorzy Studium przeprowadzili analizy społeczno- gospodarcze, środowiskowe, a także sporządzili prognozę demograficzną.

Analiza społeczno – gospodarcza wskazała, że:

„ (...) gmina Biecz charakteryzuje się:

- zerowym trendem demograficznym, na co ma wpływ liczba urodzin, jak i migracja - urodzenia w gminie kształtują się na poziomie ok. 190 dzieci rocznie,
- dużą ujemną migracją, która waha się pomiędzy 20, a 54 osoby w roku,
- spadkowym trendem w grupie osób w wieku przedprodukcyjnym i produkcyjnym, a wzrostowy w grupie osób w wieku poprodukcyjnym, co oznacza starzenie się społeczeństwa,
- liczbą małżeństw na poziomie ok. 100 rocznie,
- niskim poziomem aktywności gospodarczej, o czym świadczy wskaźnik określający liczbę podmiotów gospodarczych zarejestrowanych w rejestrze REGON na 1000 ludności analizowanego obszaru, który jest proporcji 2:3 do średniej wojewódzkiej,
- małym potencjałem firm – 83% to jednoosobowe działalności gospodarcze,
- niskim wskaźnikiem aktywności zawodowej mieszkańców - na na 1000 ludności pracuje 99 osób,
- znikomym wykorzystaniem terenu do produkcji rolnej,
- wysokim bezrobociem – w gminie Biecz bez pracy pozostaje ponad 800 osób,
- niskimi dochodami mieszkańców – ok. 70% średniej krajowej.

Jednocześnie atutem gminy Biecz są niezwykle interesujące tereny o charakterze turystyczno-rekreacyjnym, w tym „perła renesansu” jaką jest Miasto Biecz.⁶⁴

Ponadto, w Studium przedstawiono zestawienie terenów wyznaczonych do zabudowy i zainwestowania w obowiązujących planach miejscowych pokazując, jaka ich część została dotychczas zabudowana. Zestawienie to pokazuje znaczącą ilość terenów nadal wolnych od zabudowy, zwłaszcza w odniesieniu do przytoczonych powyżej wniosków z analizy społeczno-gospodarczej. Zapisy Studium uwzględniając wytyczne zawarte w Strategii, przewidują umożliwienie znaczącej poprawy możliwości prowadzenia działalności gospodarczej, agroturystycznej, a także zwiększenie terenów pod strefy aktywności gospodarczej lub innych form prowadzenia przedsiębiorczości. Ponadto przy sporządzaniu bilansu przyjęto znaczącą poprawę sytuacji mieszkaniowej w Gminie, poprzez zwiększenie powierzchni mieszkaniowej statystycznie przypadającej na jednego mieszkańca aż do 50m². Powierzchnia, jakkolwiek wydaje się być wysoka w warunkach krajowych, w krajach Europy Zachodniej oscyluje w tych wielkościach. Bilans wykonany wg przyjętych założeń wykazał znaczące zapotrzebowanie na nową

⁶³ Ibid., s. 55

⁶⁴ Ibid., s. 73

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

powierzchnię przeznaczoną pod zabudowę i zainwestowanie. W Studium zweryfikowano także możliwości ekonomiczne Gminy i stwierdzono możliwość sfinansowania realizacji niezbędnej infrastruktury technicznej i społecznej, w związku z czym wyniki bilansu pozostały utrzymane. Ponieważ ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie precyzuje szeregu istotnych kwestii ani konkretnych ustaleń dla sporządzenia bilansu, trudno rzetelnie zweryfikować zasadność przyjętych założeń. Stwierdzono zatem, że **w związku z tym iż Urząd Wojewódzki nie zakwestionował tej części ustaleń Studium i jest ono dokumentem obowiązującym – w niniejszej opinii - pomimo wątpliwości jakie budzi tak duża ilość nowoprojektowanych terenów inwestycyjnych (około 100% przyrost)- stwierdzono, że w Studium przyjęto właściwe założenia i parametry, a otrzymane wyniki bilansu są prawidłowe.**

Prognoza oddziaływania na środowisko Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz 2017

W części Prognozy podsumowującej ocenę wpływu zapisów Studium na środowisko zapisano:

„ (...) ewentualne zagrożenia dla środowiska wynikłe z realizacji ustaleń studium w zakresie kształtowania i porządkowania ładu przestrzennego, wyznaczenia znacznej ilości terenów inwestycyjnych i komercyjnych, wyposażenia obszaru w infrastrukturę komunikacyjną i liniową – mogą przede wszystkim wynikać z niepełnego wdrożenia planu miejscowego oraz braku rozwiązań systemowych w tym zakresie. Zazwyczaj bowiem najczęstszymi przyczynami braku efektów lub wręcz pogorszenia się stanu istniejącego są:

- niewłaściwe proporcje ustalania powierzchni zabudowy do powierzchni biologicznie czynnej
- narastająca dysproporcja między przyrostem substancji budowlanej, zwłaszcza mieszkaniowej a poziomem wyposażenia obszaru w infrastrukturę komunikacyjną i kanalizacyjną,
- dowolna interpretacja ustaleń studium w polityce realizacyjnej, poprzedzonej nieprawidłowymi ustaleniami planu, prowadząca w efekcie do chaosu przestrzennego obszaru,
- brak realizacji ustaleń odnoszących się do kształtowania terenów otwartych i zielonych,
- dopuszczenie do zaśmiecenia terenów, będącego efektem nieudolnego systemu gospodarki odpadami. Zainwestowanie nowych terenów, w tym przekształcenie terenów rolnych w inwestycyjne, wiąże się z ubytkiem powierzchni biologicznie czynnej, jak również zmianą gospodarki ściekowej, wzrostem emisji zanieczyszczeń i hałasu, jak również wytwarzanych odpadów. Stąd szczególna rola samorządu lokalnego w konsekwentnej egzekucji przepisów obowiązującego prawa, w tym lokalnego, jakim jest plan zagospodarowania przestrzennego. Naturalną konsekwencją uchwalenia studium jest przystąpienie prac do planu miejscowego. Bowiem dopiero pełna realizacja ustaleń planu, uwzględniająca zarówno nakazy, jak i zakazy, jak też ogólne zasady zabudowy i zagospodarowania terenów, zminimalizuje ewentualne zagrożenia środowiska, które prowadziłyby do zagrożenia zdrowia i życia mieszkańców.”⁶⁵

Ponadto stwierdzono że „Projekt studium uwzględnia rozwiązania mające na celu zmniejszenie, ograniczenie, a nawet wyeliminowanie negatywnych oddziaływań na środowisko, związanych z docelową realizacją jego ustaleń. (...)W związku z powyższym nie wydaje się celowe przedstawianie rozwiązań alternatywnych.”⁶⁶

Tak sformułowane stanowisko dotyczące zapisów i ustaleń Studium w odniesieniu do oceny ich oddziaływania na środowisko w zasadzie nie wymaga dodatkowego komentarza. Zatem jednoznacznie **można stwierdzić, że jeżeli tylko zostanie zachowana ciągłość planistyczna i opracowany plan miejscowy- który ma faktyczne przełożenie na realizację zapisów Studium- w oparciu o aktualny dokument, ochrona wartości środowiskowych zostanie zachowana.**

⁶⁵ Prognoza oddziaływania na środowisko Studium uwarunkowań i zagospodarowania przestrzennego Gminy Biecz 2017, s. 96

⁶⁶ *Ibid.*, s. 97

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Jak już wyjaśniono w poprzednich częściach niniejszej opinii, sytuacja planistyczna w Gminie jest złożona. Warto zauważyć że **obecnie obowiązujące plany miejscowe⁶⁷ w odniesieniu zwłaszcza do ochrony przyrody zawierają zapisy, które wymagają znaczącego zaktualizowania i uzupełnienia.** Liczne zmiany przepisów prawnych i sytuacji planistycznej w Gminie spowodowały, że to Studium zawiera bardziej precyzyjne i aktualne ustalenia w odniesieniu do ochrony przyrody. Szczególnie istotne ustalenia dotyczą obszaru Natura 2000 „Wisłoka z dopływami” (kod: PLH180052), który został ustanowiony już po uchwaleniu obowiązującego planu (a wprowadzane w późniejszym okresie zmiany punktowe nie obejmowały swoim zakresem aktualizacji tych zapisów). Ponadto wyznaczone w obowiązujących planach tereny przeznaczone pod zabudowę i zainwestowanie nie pokrywają się w całości z terenami wyznaczonymi w obowiązującym Studium. Jak zauważono w Części I Studium: *„Plany miejscowe zgodne z ustaleniami studium chronią gminę przed niekontrolowanym rozwojem zabudowy odbywającym się na podstawie wydanych decyzji o warunkach zabudowy. Jest to szczególnie istotne dla ochrony terenów otwartych, których zagospodarowanie powinno być podporządkowane potrzebom ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych, a także dla pozostawienia rezerw terenu dla inwestycji, których lokalizacja jest istotna dla gminy. (...) Przeznaczenie w planach miejscowych zbyt wielu obszarów pod zainwestowanie może doprowadzić do obniżenia walorów krajobrazowych i przyrodniczych oraz naruszenia harmonii otoczenia.”⁶⁸* Takie stwierdzenie nie do końca ma przełożenie na zapisy ocenianego Studium, które przewiduje zdecydowanie większą ilość terenów pod zabudowę i zainwestowanie niż obowiązujące obecnie plany miejscowe. Jednak, jak zostało wyjaśnione powyżej ilość nowoprojektowanych terenów inwestycyjnych jest związana z wynikami bilansu zapotrzebowania na tego typu obszary.

Spójność z innymi dokumentami planistycznymi

Spójność z innymi dokumentami planistycznymi⁶⁹ w odniesieniu do Studium została zachowana. Jednoznacznie stwierdzono, że obowiązujące Studium uwzględnia zapisy i wymagania ww. dokumentów, wskazując konieczność wprowadzenia odpowiednich zapisów w procedowanych obecnie zmianach planów miejscowych. Równocześnie stwierdzono konieczność wprowadzenia znaczących zmian w obowiązujących planach miejscowych, mających na celu dostosowanie ich zarówno do obowiązujących przepisów prawnych, jak i sytuacji (w tym planistycznej) jaka ma obecnie miejsce w Gminie.

PODSUMOWANIE, WNIOSKI I REKOMENDACJE

W odniesieniu do Gminy Biecz, od strony planistycznej, należy zaznaczyć, że najistotniejszym obecnie dokumentem jest obowiązujące Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Można jednoznacznie stwierdzić, że konsumuje ono zapisy dokumentów nadrzędnych⁷⁰. Pomimo iż Studium nie jest aktem prawa miejscowego, to jednak precyzyjnie wyznacza kierunki rozwoju dla obszaru całej gminy, uwzględniając równocześnie, wymagania związane zarówno z ochroną przyrody

⁶⁷ Zestawione w tabeli na początku niniejszego opracowania, s.2-10

⁶⁸ Część I: Uwarunkowania, s. 22-23

⁶⁹ Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (M.P. z 2012 r. poz. 252); Plan Zagospodarowania Województwa Małopolskiego (2003); Strategia Rozwoju Województwa Małopolskiego 2011 – 2020; Zintegrowana strategia rozwoju powiatu gorlickiego. Realizacja i modyfikacja zadań na lata 2014 – 2020; Program ochrony środowiska dla powiatu gorlickiego na lata 2008 – 2016.

⁷⁰ Jak wyżej

PLANOWANIE PRZESTRZENNE JAKO NARZĘDZIE OCHRONY PRZYRODY W KARPATACH

jak i krajobrazu. W sytuacji, której 100% powierzchni Gminy jest pokryte miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, można przyjąć, że zagadnienia związane z ochroną przyrody i krajobrazu są odpowiednio zabezpieczone. Istotne jest, jednak, że obecnie obowiązujące plany miejscowe zostały opracowane na podstawie „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Gminy Biecz” przyjętego uchwałą nr XV/171/99 Rady Miejskiej w Bieczu z dnia 29 grudnia 1999 r. i zmienionego uchwałą Nr VII/74/2003 RM w Bieczu, które jak już wspomniano powyżej, zostało zaktualizowane i zmienione w znacznym stopniu w 2017 roku. Należy podkreślić, że **dostosowanie dokumentów planistycznych jakimi są zarówno Studium jak i plany miejscowe do obowiązujących wymogów prawnych jest niezbędne⁷¹**. Zgodnie z art. 20 ust.1. Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym plany miejscowe nie mogą naruszać ustaleń Studium, a co za tym idzie, w Bieczu po aktualizacji Studium (2017r.) i jego znaczących modyfikacjach w stosunku do poprzednio obowiązującego dokumentu, wystąpiła konieczność zmiany obowiązujących planów miejscowych. Rada Miasta w Bieczu podjęła stosowne uchwały w sprawie przystąpienia do opracowania zmian obowiązujących Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego miasta Biecz - Uchwała Nr XXII/259/2016, z dnia 8 sierpnia 2016 r. oraz gminy Biecz - Uchwała Nr XXII/260/2016, z dnia 8 sierpnia 2016 r. i na tej podstawie rozpoczęto prace nad projektami zmiany planów. W związku z powyższym analiza obowiązujących nadal mpzp mogła być przeprowadzona, jedynie w odniesieniu do części zapisów, ze stwierdzeniem że plany te zdecydowanie wymagają aktualizacji i uzupełnienia. **Rekomenduje się przede wszystkim aktualizację zapisów związanych z ustanowieniem obszaru Natura 2000, aktualizację ustaleń dla terenów zagrożonych powodzią, a także aktualizację zakresu i granic wyznaczonych w Studium terenów przeznaczonych pod zabudowę i zainwestowanie ponadto należy zdecydowanie doprecyzować i uczynić zapisy dotyczące strefy ochrony krajobrazu.** Realizacja zapisów Studium jest możliwa jedynie poprzez uchwalenie zmiany miejscowych planów, w których powinny zostać zawarte wskazania określone w SUIKZP. Taki sposób zapisu planistycznego umożliwia prawidłowe zabezpieczenie zarówno przyrody jak i krajobrazu przed nasilającą się antropopresją. Ponieważ zmianą planu objęty jest obszar całej Gminy, warto rozważyć, na etapie sporządzania planów miejscowych możliwość wcześniejszego uchwalenia planu dla części terenów objętych opracowaniem, (zwłaszcza terenów wymagających szczególnej ochrony⁷²). Ponadto na etapie opracowywania planów miejscowych należy zweryfikować możliwości finansowania przez Gminę realizacji zaplanowanych niezbędnych przedsięwzięć. Reasumując, w Gminie Biecz, gdzie polityka planistyczna realizowana jest skrupulatnie i sukcesywnie, a dokumenty planistyczne są sporządzane i aktualizowane (w miarę możliwości) regularnie można jednoznacznie orzec, że są one dobrym narzędziem do ochrony przyrody i krajobrazu. **Najistotniejszym wskazaniem niniejszej opinii jest konieczność możliwie szybkiego uchwalenia procedowanych obecnie zmian planów miejscowych, ponieważ tylko w ten sposób Gmina będzie miała faktyczną kontrolę nad ochroną terenów cennych przyrodniczo i krajobrazowo, które nie są w pełni chronione w obowiązujących obecnie planach miejscowych (obszar Natura 2000).**▪

Agnieszka Ciepiela

⁷¹ W przypadku Studium, w 2015r. w związku z przyjęciem przez Sejm Ustawy o rewitalizacji z dnia 9.10.2015 (Dz. U. 2015 poz. 1777), zmieniono niektóre zapisy Ustawy o Planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, związane z zawartością opracowania jakim jest Studium. W związku z powyższym gminy zostały zobowiązane do aktualizacji dokumentów SUIKZP.

⁷² Przepisy prawa umożliwiają takie działanie, czego przykładem może być podzielony na etapy *MPZP Dla wybranych terenów przyrodniczych miasta Krakowa*: dostępny w Internecie: http://www.bip.krakow.pl/?dok_id=80571, [dostęp: 18.01.2019]